

บทที่ 4

กายภาพ ภูมิศาสตร์ และสถาปัตยกรรมของบาร์เบียร์ในถนนลอยเคราะห์

ในส่วนของการเก็บข้อมูลนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง การเก็บข้อมูลภาคเอกสารที่จะนำมาประกอบส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 เพื่อนำไปสู่การลงพื้นที่ภาคสนาม และส่วนที่สอง การเก็บข้อมูลภาคสนาม ซึ่งส่วนสำคัญของเนื้อหาในบทที่ 4 นี้ โดยจะเป็นการเน้นไปที่ข้อมูลในเรื่องของประเด็นศึกษาระดับพื้นที่ ได้แก่ ย่าน ถนน และตัวอาคาร (เฉพาะบริเวณพื้นที่ภายนอก) โดยข้อมูลที่ได้จะถูกแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.) ข้อมูลด้านกายภาพและภูมิศาสตร์ของพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์ และ 2.) ข้อมูลด้านสถาปัตยกรรมของบาร์เบียร์ที่เป็นความสัมพันธ์กับพื้นที่สาธารณะ (ตัวอาคาร, รูปด้าน และการใช้พื้นที่ด้านหน้า)

สำหรับการเก็บข้อมูลด้านกายภาพ ภูมิศาสตร์ และสถาปัตยกรรมของพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลของพื้นที่ในถนนลอยเคราะห์ตามขอบเขตพื้นที่ของการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งไว้เป็น 3 โซน ซึ่งเป็นการแบ่งขอบเขตของพื้นที่ศึกษาที่จะเป็นการนำมาใช้เฉพาะกับงานวิจัยชิ้นนี้ โดยอาศัยหลักการและเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 แล้ว และสำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบาร์เบียร์นั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลบาร์เบียร์ที่มีประเด็นตรงตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาหน่วยวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 5 ร้าน ดังนี้

- พื้นที่โซนที่ 1 ได้แก่ ร้าน Easy Corner Bar และร้าน Power Bar
- พื้นที่โซนที่ 2 ได้แก่ ร้าน Paradise
- พื้นที่โซนที่ 3 ได้แก่ ร้าน Ball Bar และร้าน Sakura Bar

โดยทำการเก็บข้อมูลภาคสนามในส่วนของข้อมูลในระดับพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์นี้ด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ การจดบันทึก การถ่ายภาพ และการวาดภาพ (Sketch) เป็นต้น โดยข้อมูลทั้งหมดในส่วนนี้ จะเป็นการนำเสนอผ่านรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่าง คน พื้นที่ ที่ว่าง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อนำเข้าไปสู่ขั้นตอนของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้งานพื้นที่บาร์เบียร์และพื้นที่สาธารณะกับวิธีการต่างๆ ที่ถูกนำมาใช้ในการต่อรองในพื้นที่บาร์เบียร์ในย่านถนนลอยเคราะห์ที่เกิดขึ้น

4.1 ข้อมูลด้านกายภาพและภูมิศาสตร์ของพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์

พื้นที่บริเวณถนนลอยเคราะห์เป็นที่ตั้งของชุมชนพักอาศัยและย่านธุรกิจการค้าที่ตั้งอยู่ในเขตตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยอยู่ภายใต้การปกครองของแขวงเมืองราย

เทศบาลนครเชียงใหม่ โดยพื้นที่ทั้งหมดของถนนลอยเคราะห์นี้ตั้งอยู่ในผังเมืองรวมฉบับใหม่ปี พ.ศ. 2555¹ ในพื้นที่ผังสีน้ำตาลอ่อน คือ ที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยว พาณิชยกรรม การอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และใช้เพื่อกิจการอื่นได้ไม่เกินร้อยละ 5

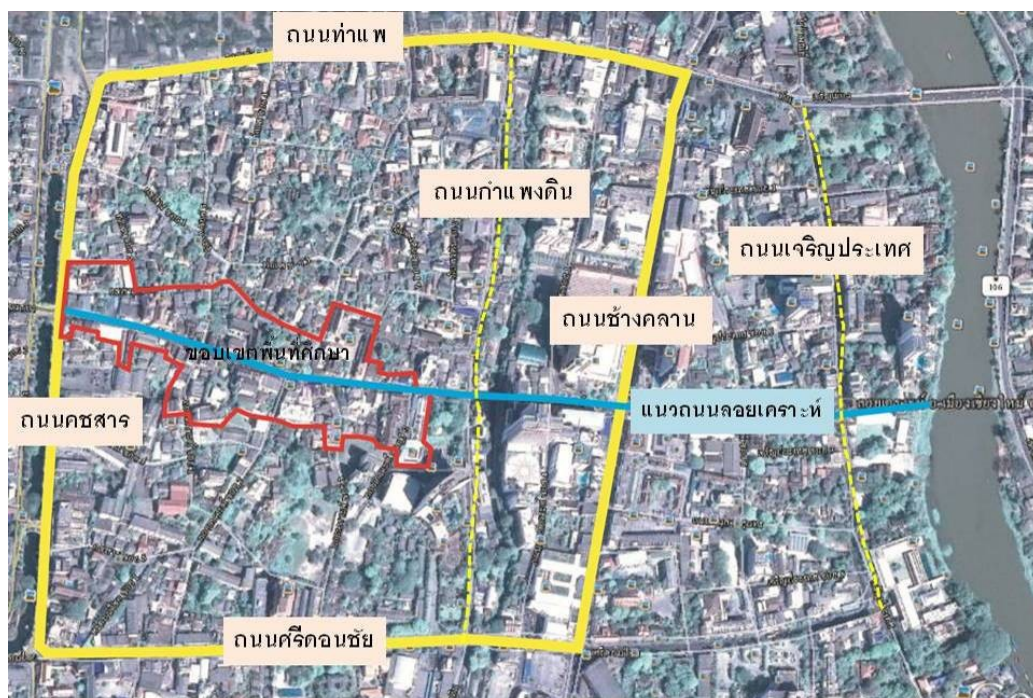
สำหรับขอบเขตของถนนลอยเคราะห์ทั้งหมดเมื่อสังเกตตามแผนที่หรือภาพถ่ายทางอากาศจะพบว่า แท้จริงแล้วนั้นถนนลอยเคราะห์เป็นถนนที่มีจุดเริ่มต้นตั้งแต่บริเวณถนนคชสารที่บริเวณริมคูเมืองไปจนถึงริมแม่น้ำปิงต่อเนื่องกับสะพานเหล็ก (ข้าวเหล็ก) แต่ขอบเขตของพื้นที่ศึกษาที่กำหนดขึ้นมานั้น ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะพื้นที่ตั้งแต่ช่วงต้นถนนลอยเคราะห์และมาสิ้นสุดที่บริเวณแนวกำแพงดิน รวมระยะทางประมาณ 550 เมตร ซึ่งเป็นบริเวณที่พบว่ามีที่ตั้งอยู่ของบาร์เบียร์หนาแน่นที่สุด และตัวถนนในช่วงดังกล่าวมีลักษณะเป็นช่วงเดียวกันโดยไม่ได้มีจุดตัด ซึ่งเป็นช่วงที่มีการแสดงออกถึงความเป็นย่านบาร์เบียร์ของถนนลอยเคราะห์ออกมาอย่างชัดเจนที่สุด

จากภูมิศาสตร์ของที่ตั้งของถนนลอยเคราะห์จะพบว่า พื้นที่ในบริเวณช่วงถนนลอยเคราะห์นั้นตั้งอยู่ในพื้นที่ตรงกลางระหว่างถนนสำคัญ 4 เส้น คือ ถนนท่าแพ ถนนช้างคลาน ถนนศรีดอนชัย และถนนคชสาร ซึ่งถนนลอยเคราะห์ในขอบเขตบริเวณที่เป็นพื้นที่ศึกษานั้น สามารถเข้าถึงจากถนนทั้ง 4 เส้นนี้โดยผ่านตรอก ซอก ซอย ต่างๆ ได้อีกด้วย ซึ่งแต่ละซอยต่างๆ นั้น ต่างเป็นที่ตั้งของชุมชนพักอาศัยซึ่งรวมกันแล้วเรียกว่า “ชุมชนลอยเคราะห์”² โดยตั้งอยู่ขนานข้างด้วยชุมชนระแงงทางฝั่งทิศใต้และชุมชนช่างหม้อทางฝั่งทิศตะวันออก จึงทำให้ความเป็นย่านบาร์เบียร์ย่านถนนลอยเคราะห์ในปัจจุบันนี้เป็นการตั้งอยู่ของย่านสถานบันเทิงยามค่ำคืนที่ถูกขนานไว้ด้วยชุมชนและองค์ประกอบต่างๆ ของเมืองอย่างมากมาย

¹ โปสเตอร์เคย์(ฉบับออนไลน์),2555, ผังเมืองรวมเชียงใหม่ 2555, [ระบบออนไลน์], แหล่งที่มา

<http://www.asa.or.th/?q=node/113748>

² งานพัฒนาชุมชน กองสวัสดิการสังคม สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่, 2554, ข้อมูลด้านสังคมของเทศบาลนครเชียงใหม่, , [ระบบออนไลน์], แหล่งที่มา, <http://www.cmcity.go.th/aboutus/social4.php>

ภาพที่ 4.1 แสดงผังรวมของพื้นที่รอบๆ ถนนลอยเคราะห์

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบาร์เบียร์กับชุมชนและองค์ประกอบแวดล้อมอื่นๆ ในพื้นที่

จากการขยายตัวของธุรกิจบาร์เบียร์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้พบว่าในปัจจุบันนี้พื้นที่ของถนนลอยเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งพื้นที่ของการศึกษาไว้เป็น 3 โซนนั้น พื้นที่โซนต่างๆ ของถนนลอยเคราะห์ต่างมีความสัมพันธ์กับชุมชนแวดล้อมและมีลักษณะของการใช้ประโยชน์ทางพื้นที่ ที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็น เพื่อการพักอาศัย (บ้านเรือน หอพักหรือตัวชุมชน เป็นต้น) เพื่อการทำธุรกิจต่างๆ (ร้านค้า สำนักงาน หรือ เกสต์เฮาส์ เป็นต้น) และ เพื่อกิจกรรมอื่นๆ (วัด หรือ โรงเรียน เป็นต้น) โดยบาร์เบียร์ในพื้นที่ทั้ง 3 โซนจะพบการแทรกตัวของสถานที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นทางด้านของกฎหมาย โดยเฉพาะกับกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่ตั้งของสถานบริการ ซึ่งลักษณะของชุมชนต่างๆ และองค์ประกอบสำคัญที่ตั้งอยู่ในแต่ละโซนของพื้นที่ถนนลอยเคราะห์มีดังนี้

- พื้นที่โซนที่ 1 จากแผนที่จะพบว่าในบริเวณใกล้เคียงโซนที่ 1 นี้ ในด้านทิศเหนือจะติดกับชุมชนอันประกอบด้วยบ้านพักอาศัยเสียเป็นส่วนใหญ่ และบางส่วนของบ้านพักอาศัยที่ถูกดัดแปลงเป็นเกสต์เฮาส์หรือโรงแรมขนาดเล็ก แต่การกระจายตัวของธุรกิจบาร์เบียร์ที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ได้มีแนวโน้มที่ชัดเจนของการขยายตัวไปในทางทิศเหนือ ซึ่งอาจเป็นเพราะที่ตั้งของถนนท่าแพซอย 4 นั้น ไม่ได้มีการสัญจรผ่านที่สูงมากนัก และในทางกลับกันทางด้านทิศใต้ของถนนลอยเคราะห์ในช่วงของถนนลอยเคราะห์ซอย 1 นั้น บริเวณซอยนี้มีโรงเรียนเมโทรเทคโนโลยีตั้งอยู่ โดย

มีระยะห่างจากถนนลอยเคราะห์เป็นระยะทางประมาณ 200 เมตร นอกเหนือจากนั้นแล้วก็ยังเป็นชุมชน บ้านพักอาศัย และอาคารพาณิชย์ โดยการกระจายตัวของบาร์เบียร์ในฝั่งทิศใต้พบว่าการเปิดให้บริการบาร์เบียร์ในถนนลอยเคราะห์ซอย 1 อยู่จำนวน 4-5 ร้าน ซึ่งน่าจะเป็นทิศทางที่น่าจะมีแนวโน้มของการขยายตัวมากกว่าทางทิศเหนือ เนื่องจากว่าในทางทิศใต้มีจำนวนของอาคารพาณิชย์อยู่ค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นรูปแบบของอาคารที่เป็นที่นิยมมากกว่าการจะดัดแปลงอาคารรูปแบบอื่นๆ มาใช้

- พื้นที่โซนที่ 2 ด้วยลักษณะของการที่มีวัดตั้งอยู่จำนวน 2 แห่งและกินอาณาเขตไปค่อนข้างมากจึงทำให้พบว่า ทางทิศเหนือและด้านทิศตะวันออกด้านหลังจากวัดทั้ง 2 โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นบ้านพักอาศัยที่มีการตั้งอยู่อย่างหนาแน่น ส่วนทางฝั่งทิศใต้นั้น ในถนนลอยเคราะห์ซอย 2 นั้นพบว่าไม่ได้มีการกระจายตัวของบาร์เบียร์เข้าไปมากนัก อีกทั้งยังพบว่ามิโรงเรียนอนุบาลตรุษพัตรตั้งอยู่ โดยมีระยะทางห่างจากถนนลอยเคราะห์ประมาณ 250 เมตร ส่วนในถนนลอยเคราะห์ซอยที่ 3 นั้นพบว่า จะพบธุรกิจประเภทเกสต์เฮาส์และห้องเช่าราคาถูกอยู่จำนวนมาก และมีชุมชนแออัดอยู่ส่วนหนึ่งอีกด้วย แต่ในถนนลอยเคราะห์ซอย 4 ที่ขนานกับพื้นที่โซนที่ 3 (อาคารมวยไทย เซ็นเตอร์) กลับพบการขยายตัวของบาร์เบียร์อยู่อย่างชัดเจน ในช่วงคันซอย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าตั้งอยู่ใกล้ชิดกับศูนย์รวมบาร์เบียร์ขนาดใหญ่ ซึ่งแนวโน้มของการขยายตัวของบาร์เบียร์ในโซนที่ 2 นี้ น่าจะอยู่ในบริเวณถนนลอยเคราะห์ซอย 3 และ 4 เป็นหลัก

- พื้นที่โซนที่ 3 ในโซนนี้ก็เป็นอีกโซนหนึ่งที่ตั้งอยู่ใกล้ชิดกับวัดมาก คือ ห่างจากวัดลอยเคราะห์ประมาณ 100 เมตร และห่างจากวัดช่างฆ้องประมาณ 150 เมตร ส่วนพื้นที่ด้านหลังทางฝั่งทิศตะวันออกและทิศใต้นั้นตั้งอยู่ติดกับพื้นที่ของโรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง

สวนกันได้ด้วยความลำบาก ซึ่งซอยย่อยต่างๆ เหล่านี้สามารถทะลุไปยังถนนท่าแพทางทิศเหนือ ถนนศรีดอนไชยทางทิศใต้ และถนนกำแพงดินทางทิศตะวันออก จึงทำให้ระบบของการสัญจรภายในถนนลอยเคราะห์สามารถที่จะเข้าและออกได้จากหลายเส้นทาง

- เส้นทางสัญจรหลักของพื้นที่บริเวณถนนลอยเคราะห์
 - เส้นทางสัญจรย่อย (ตรอกซอยย่อยต่างๆ) ของพื้นที่บริเวณถนนลอยเคราะห์
 - ➔ ยานพาหนะ 2 ล้อขึ้นไป (รถสามล้อ รถรับจ้าง รถยนต์) สามารถเข้ามาจากทางด้านต้นถนนลอยเคราะห์ และตามซอยย่อยต่างๆ แต่สามารถเข้าถึงหน้าร้านต่างๆ ได้เฉพาะในพื้นที่โซนที่ 1 และโซนที่ 2 เท่านั้น
 - ➔ ยานพาหนะ 2 ล้อ (จักรยานยนต์ จักรยาน) สามารถเข้ามาจากทางด้านต้นถนนลอยเคราะห์ ด้านท้ายถนน และตามซอยย่อยต่างๆ แต่สามารถเข้าถึงหน้าร้านต่างๆ ได้เฉพาะในพื้นที่โซนที่ 1 และโซนที่ 2 เท่านั้น เช่นกัน
- การเดินเท้าสามารถเข้าถึงในทุกพื้นที่และในทุกๆ โซน โดยเฉพาะในโซนที่ 3 ที่ต้องเดินเท้าเข้าไป

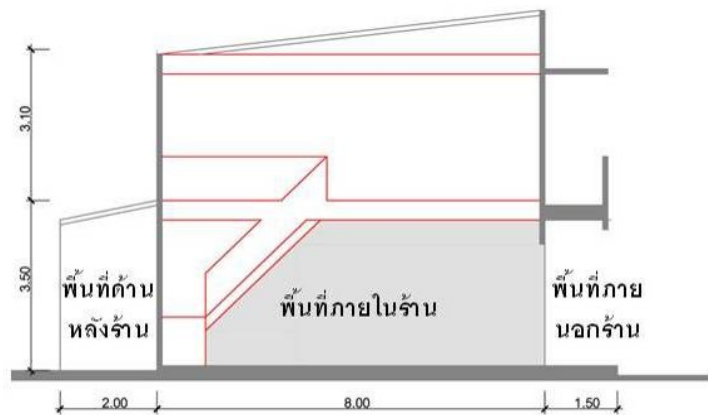
ภาพที่ 4.3 แสดงผังของระบบการสัญจรในพื้นที่ถนนลอยเคราะห์

ทางด้านขององค์ประกอบของลักษณะอาคารและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ในพื้นที่ถนนลอยเคราะห์นั้นจะพบว่ามีความสามารถจำแนกรูปแบบของอาคารที่พบได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ

- 1.) วัด จำนวน 2 วัด ได้แก่ วัดพันตอง และวัดลอยเคราะห์ โดยวัดทั้ง 2 แห่งอยู่ติดริมแนวถนนลอยเคราะห์
- 2.) อาคารพักอาศัยขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม อพาร์ทเมนต์ หรือหอพัก ซึ่งจะมีทั้งบริเวณริมถนนลอยเคราะห์และบริเวณในซอยย่อยต่างๆ
- 3.) บ้านเรือนพักอาศัย ทั้งที่เป็นบ้านเดี่ยว หรือบ้านในชุมชนที่ค่อนข้างจะแออัด รวมถึงบ้านพักที่ถูกดัดแปลงเป็นเกสต์เฮาส์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ภายในบริเวณซอยย่อยต่างๆ
- 4.) อาคารพาณิชย์ จะพบเป็นจำนวนมากตลอดแนวความยาวถนน ซึ่งกลุ่มอาคารเหล่านี้จะถูกนำมาใช้ประกอบกิจการการค้าต่างๆ รวมถึงใช้เป็นอาคารสำหรับประกอบกิจการบาร์เบียร์อีกด้วย สำหรับรูปแบบของการใช้งานอาคารพาณิชย์ของบาร์เบียร์ในบริเวณย่านถนนลอยเคราะห์นั้นพบว่ารูปแบบของตัวอาคารพาณิชย์นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท โดยอาศัยปัจจัยจากความ

แตกต่างจากรูปแบบของตัวสถาปัตยกรรมที่ปรากฏ รวมถึงสัดส่วนของตัวอาคารและการใช้วัสดุต่างๆ ของอาคาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

- อาคารพาณิชย์รุ่นเก่า โดยรายละเอียดของอาคารในรูปแบบแรกนี้ คือ เป็นอาคารที่สร้างด้วยคอนกรีต หรือคอนกรีตผสมไม้ เป็นอาคารที่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและองค์ประกอบภายนอกหรือรูปด้านหน้าอาคารที่เรียบง่าย และเป็นอาคารพาณิชย์ที่ถูกสร้างขึ้นในยุคแรกๆ ของถนนลอยเคราะห์ โดยอาคารกลุ่มนี้จะเป็นอาคารที่มีจำนวนชั้นไม่เกิน 2 ชั้น และนิยมปลูกสร้างค่อนข้างจะชิดกับแนวทางเดินเท้า โดยทั่วไปแล้วจะมีความกว้างของอาคารต่อ 1 คูหา 3.00-4.00 เมตร ความลึกอยู่ในช่วง 8.00-10.00 เมตร และมีความสูงของเพดานชั้น 1 อยู่ในช่วง 2.50-3.50 เมตร ซึ่งรูปแบบของอาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้จะพบได้ตลอดแนวถนนลอยเคราะห์

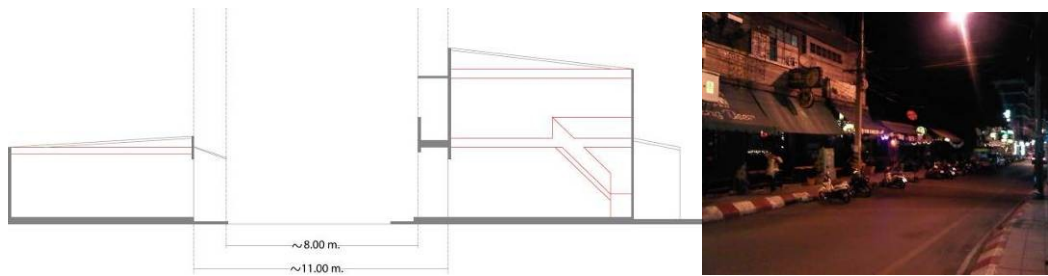

ภาพที่ 4.4 แสดงรูปตัดอาคารพาณิชย์รุ่นเก่า เพื่อให้เห็นพื้นที่ภายใน

เมื่ออาคารกลุ่มนี้ถูกนำมาใช้เป็นบาร์เบียร์จะพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วการใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านจะค่อนข้างชิดกับแนวทางเดินเท้า โดยมักจะมีการต่อแนวกั้นสาดยื่นออกมาจากแนวของตัวอาคาร ซึ่งในแต่ละร้านก็จะมีรูปแบบและขนาดที่แตกต่างกันออกไป หรือในบาร์เบียร์บางแห่งยังพบการใช้พื้นที่บนทางเดินเท้าด้านหน้าร้านโดยสาวบาร์เบียร์ค่อนข้างชัดเจน ทั้งการออกมาเชิญชวนหรือการเรียกลูกค้าเข้ามาใช้บริการ หรือบางแห่งที่มีการจัดชุดโต๊ะและเก้าอี้เพื่อให้ลูกค้านั่งดื่มพูดคุยอยู่บริเวณพื้นที่ด้านหน้าร้านติดกับแนวทางเดินเท้าอย่างใกล้ชิด โดยทั้ง 2 รูปแบบสร้างความรู้สึกถึงความใกล้ชิดระหว่างพื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้าน ซึ่งช่วยสร้างความบรรยากาศของความร่วมมือร่วมใจและความเป็นกันเองระหว่างคนที่เดินผ่านไปผ่านมากับกลุ่มลูกค้าที่นั่งใช้บริการอยู่ภายในร้าน

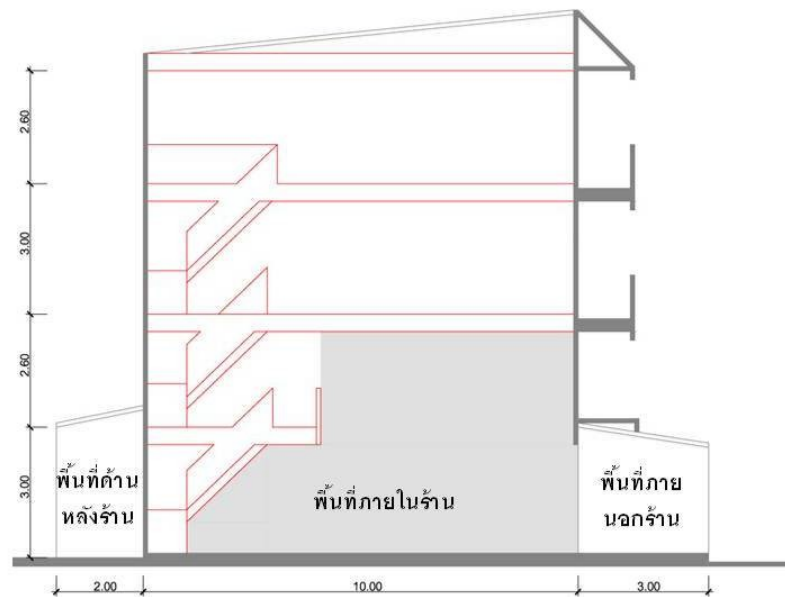
การที่อาคารพาณิชย์รุ่นเก่าไม่มีระยะร่นจากแนวทางเดินเท้านั้น จะพบว่าบาร์เบียร์หลายๆ แห่งมีการใช้องค์ประกอบต่างๆ เข้ามาตกแต่งเพื่อสร้างความชัดเจนในการแบ่งขอบเขตของพื้นที่ เช่น การใช้กระถางต้นไม้ การยกระดับพื้นด้านหน้า การทำรั้วไม้ หรือการตั้งชุดโต๊ะและเก้าอี้ที่มีระดับความสูงต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจากรูปแบบของการตกแต่งด้านหน้าด้วยองค์ประกอบดังกล่าว

ส่งผลให้เกิดมุมมองและการมองเห็นของพื้นที่ด้านหน้าร้านที่ช่วยปิดบังการมองเห็นเข้าไปด้านในร้าน แต่ขณะเดียวกันนั้นบาร์เบียร์บางแห่งก็มีรูปแบบของการเปิดโล่งพื้นที่ด้านหน้าที่ช่วยเปิดมุมมองของการมองเห็นจากพื้นที่บริเวณหน้าร้านเข้าไปสู่พื้นที่ด้านในอีกด้วย สำหรับการตกแต่งในด้านหน้าอาคารโดยทั่วไปจะพบว่ามีเฉพาะเพียงการทาสีและติดตั้งป้ายชื่อร้านหรือป้ายโฆษณาเครื่องดื่มเท่านั้น ไม่พบที่มีการแต่งเติมองค์ประกอบอื่นใดจากตัวอาคารดั้งเดิม

ภาพที่ 4.5 แสดงความกว้างของมุมมองจากบนถนนกับระยะห่างระหว่างอาคารทั้ง 2 ฝั่ง (ตัวอย่างจากพื้นที่โซนที่ 1) และภาพที่ได้จากมุมมองจากทางเดินเท้า

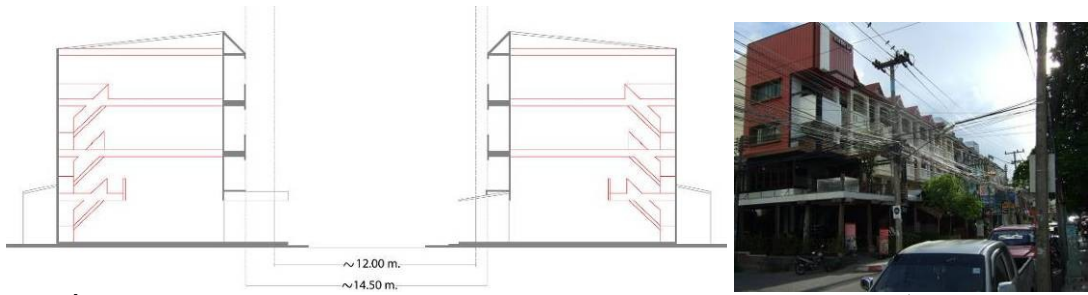
- อาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ อาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้จะถูกสร้างขึ้นเป็นรุ่นหลัง โดยมีองค์ประกอบที่เป็นจุดสังเกต คือ เป็นอาคารคอนกรีตที่มักจะมีสูงมากกว่า 2 ชั้นขึ้นไป และมีองค์ประกอบและการตกแต่งด้านหน้าอาคาร เช่น มีระเบียง หรือมีแผงคอนกรีตบังแดด เป็นต้น ความกว้างโดยทั่วไปจะอยู่ในช่วง 4.00 เมตรต่อ 1 คูหา มีความลึกตั้งแต่ 10.00-14.00 เมตร และมีความสูงของเพดานชั้นล่างตั้งแต่ 3.00 เมตรขึ้นไป หรือในอาคารบางหลังก็จะมีชั้นลอย ซึ่งทำให้ชั้นล่างมีความสูงจากพื้นถึงเพดานค่อนข้างมาก อาคารในกลุ่มนี้จะมีระยะถอยร่นจากแนวทางเดินเท้าอย่างชัดเจน ซึ่งอาคารในกลุ่มนี้จะพบได้ในช่วงกลางของถนนลอยเคราะห์ (โซนที่ 2) เป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 4.6 แสดงรูปตัดอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ เพื่อให้เห็นพื้นที่ภายใน

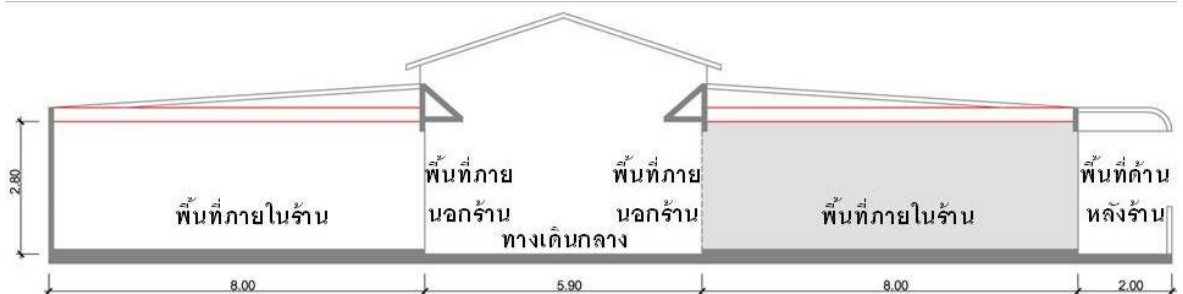
สำหรับการใช้งานอาคารกลุ่มนี้ในรูปแบบของบาร์เบียร์นั้นจะพบว่า แม้ว่าอาคารในกลุ่มนี้จะมีพื้นที่ใช้สอยภายในค่อนข้างมากกว่าอาคารพาณิชย์รูปแบบอื่นๆ แต่พบว่าการต่อเติมและตกแต่งของพื้นที่ด้านหน้าระหว่างตัวอาคารและแนวทางเดินเท้าค่อนข้างมากและค่อนข้างจะถาวร จึงทำให้อาคารกลุ่มนี้มีปริมาณพื้นที่ใช้สอยสูงมากกว่าอาคารกลุ่มอื่นๆ สำหรับบาร์เบียร์บางแห่งที่ไม่ได้มีการต่อเติมตัวอาคารขยายออกมานั้น ก็ยังคงมีรูปแบบของการต่อแนวกั้นสาดยื่นออกมาเพื่อให้ได้พื้นที่นั่งด้านหน้าร้านที่เปิดโล่ง แต่ด้วยที่ตั้งที่ตั้งอยู่ระหว่างธุรกิจและร้านค้าประเภทอื่นๆ เช่น ร้านขายของที่ระลึก หรือร้านขายเสื้อผ้า เป็นต้น จึงพบว่าการต่อเติมอาคารที่มีลักษณะถาวรและค่อนข้างจะปิดทึบด้านข้างจะได้รับความนิยมมากกว่าแบบเปิดโล่ง ทั้งนี้ก็เนื่องจากเพื่อไม่ให้เกิดการรบกวนกับอาคารข้างเคียงและให้ได้มาเพื่อพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวสำหรับการนั่งดื่มและพูดคุย แต่ในขณะเดียวกันนั้นมุมมองและการมองเห็นที่เกิดขึ้นกับบาร์เบียร์ที่ใช้ตัวอาคารกลุ่มนี้จึงมีลักษณะที่ค่อนข้างจะแคบและลึกกว่าตัวอาคารรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่ได้มีพื้นที่ในการต่อเติมออกมา

ในด้านของการตกแต่งด้านหน้าอาคารจะพบว่า บาร์เบียร์บางแห่งได้มีการสร้างผนังเพื่อตกแต่งด้านหน้าอาคารเพื่อความสวยงาม แต่ก็มีจำนวนน้อยมากที่มีลักษณะของรูปแบบดังกล่าว ลักษณะโดยทั่วไปที่พบคือ มีแต่การติดตั้งป้ายชื่อร้าน ส่วนการทำสกายนอกรเพื่อให้เกิดความสะดุดตานั้นพบได้เป็นจำนวนไม่มากนัก สังเกตได้ว่าช่วงด้านบนของแต่ละอาคารจะยังคงความเหมือนและกลมกลืนกันตลอดแนวของอาคารชุดดังกล่าวที่บาร์เบียร์เหล่านั้นตั้งอยู่

ภาพที่ 4.7 แสดงความกว้างของมุมมองจากถนนกับระยะห่างระหว่างอาคารทั้ง 2 ฟัง (ตัวอย่างจากพื้นที่โซนที่ 2) และภาพจากมุมมองจากทางเดินเท้า

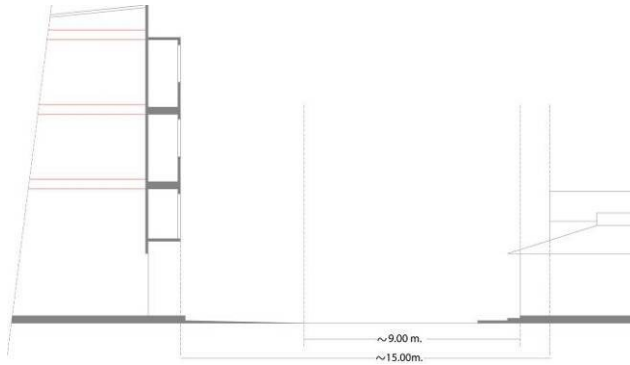
- อาคารห้องแถว อาคารในกลุ่มนี้เป็นอาคารที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อแบ่งเช่าสำหรับการทำธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะ ลักษณะโครงสร้างโดยทั่วไปจึงมีรูปแบบที่ค่อนข้างง่าย โดยเป็นโครงสร้างเหล็กผสมคอนกรีต ความกว้างต่อ 1 คูหาจะอยู่ในช่วง 3.50-4.00 เมตร มีความลึกส่วนใหญ่ในช่วงประมาณ 6.00-10.00 เมตร และมีความสูงของเพดานชั้นล่างประมาณ 2.50-3.00 เมตร โดยส่วนใหญ่จะมีความสูงเพียง 1 ชั้น รูปแบบอาคารกลุ่มนี้จะพบได้ตลอดแนวถนนลอยเคราะห์และโดยเฉพาะกับบริเวณมวญไทยเซ็นเตอร์ (โซนที่ 3) ที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นกลุ่มอาคารห้องแถวอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.8 แสดงรูปตัดอาคารห้องแถวแบ่งเช่า (อาคารมวญไทยเซ็นเตอร์) เพื่อให้เห็นพื้นที่ภายใน

การใช้งานอาคารห้องแถวแบ่งเช่าที่เป็นบาร์เบียร์นั้น รูปแบบของการใช้งานจะค่อนข้างง่ายกว่าบาร์เบียร์ในรูปแบบอาคารแบบอื่นๆ สำหรับการตกแต่งของบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่นอกบริเวณมวญไทยเซ็นเตอร์ริมถนนลอยเคราะห์นั้น มักจะพบการติดตั้งชายคา กันสาดแบบปรับระดับได้ และมีรูปแบบของการใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านและการตกแต่งที่ใกล้เคียงกับบาร์เบียร์ในอาคารพาณิชย์รุ่นเก่า แต่สำหรับบาร์เบียร์ในบริเวณมวญไทยเซ็นเตอร์ที่ตัวอาคารถูกดัดแปลงขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับเป็นศูนย์รวมบาร์เบียร์นั้น ทางเดินด้านหน้าร้านจะเป็นพื้นที่ส่วนกลางของอาคารที่มีหลังคาครอบอยู่ บาร์เบียร์ในบริเวณนี้จึงไม่มีแนวชายคา กันสาดยื่นออกมาด้านหน้าร้าน จึงทำให้บาร์เบียร์ส่วนใหญ่มีการตั้งชุดชุดโต๊ะและเก้าอี้ออกมาในบริเวณทางเดินกลาง ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นชุดโต๊ะและเก้าอี้ที่มีขนาดความสูงของการใช้งานอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ เช่น ชุดโต๊ะและเก้าอี้หวาย หรือชุดโต๊ะและเก้าอี้ไม้ เป็นต้น แต่สำหรับบาร์เบียร์บางร้านที่มีทางเข้าและออกอีกทางทางด้านหลังที่จะมี

การต่อขยายแนวกันสาดออกไปข้างพร้อมทั้งพื้นที่นั่งที่มีระดับความสูงค่อนข้างมาก โดยเป็นที่น่าสนใจว่าการตกแต่งของบาร์เบียร์แต่ละร้านในบริเวณนี้จะมีการแข่งขันกันในการตกแต่ง ทั้งด้านสีสันทันและลวดลายต่างๆ รวมถึงป้ายชื่อร้านและป้ายไฟตกแต่งเพื่อให้เป็นที่สะดุดตาอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.9 แสดงความกว้างของมุมมองจากบนถนนกับระยะห่างระหว่างอาคารทั้ง 2 ฟัง (โซนที่ 3)

และภาพที่ได้จากมุมมองจากบนถนน

จากข้อมูลของอาคารพาณิชย์ทั้ง 3 รูปแบบที่ถูกใช้เป็นที่ตั้งของบาร์เบียร์นั้นพบว่า ความแตกต่างของลักษณะรูปแบบและองค์ประกอบของอาคารได้สร้างความหลากหลายของรูปแบบบาร์เบียร์ในบริเวณย่านถนนลอยเคราะห์ ซึ่งลักษณะของความแตกต่างตรงจุดนี้ น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบของการใช้งานพื้นที่บาร์เบียร์ที่ทำให้บาร์เบียร์แต่ละแห่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งความแตกต่างทางด้านกายภาพและสถาปัตยกรรมในพื้นที่โซนต่างๆ ของถนนลอยเคราะห์มีดังนี้

4.3.1 พื้นที่โซนที่ 1

ช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ คือ ตั้งแต่บริเวณถนนนครราชสีมา 2 (ริมคูเมือง) เข้ามาจนถึงบริเวณถนนท่าแพซอย 4 (ทางฝั่งซ้ายของถนน) และถนนลอยเคราะห์ซอย 1 (ทางฝั่งขวาของถนน)

▪ ลักษณะกายภาพ สถาปัตยกรรม ภายในพื้นที่โซนที่ 1

พื้นที่โซนที่ 1 เป็นพื้นที่ที่มีขอบเขตเริ่มต้นตั้งแต่บริเวณริมถนนนครราชสีมา 2 (ริมคูเมือง) มาจนถึงบริเวณถนนลอยเคราะห์ซอย 1 สำหรับตำแหน่งเริ่มต้นของขอบเขตพื้นที่โซนที่ 1 นี้ ที่บริเวณถนนนครราชสีมา 2 พื้นที่บริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่โซนแรกที่ผู้เดินทางมาท่องเที่ยวในย่านถนนลอยเคราะห์นี้จะได้สัมผัสสถานบริการยามค่ำคืนที่เป็นรูปแบบของถนนลอยเคราะห์

เมื่อเริ่มต้นเดินทางเข้ามาสู่พื้นที่โซนที่ 1 นี้จะสังเกตได้ว่าจะเริ่มพบการตั้งอยู่ของบาร์เบียร์จำนวนหนึ่งก่อนที่จะเดินทางเข้าสู่บริเวณถนนลอยเคราะห์ ซึ่งจะเริ่มต้นจากบริเวณริมถนนนครราชสีมา 2 ซึ่งบาร์เบียร์แต่ละร้านจะตั้งอยู่ติดกันมาตลอดแนวจนกระทั่งเริ่มเข้ามาสู่ภายในช่วงต้นของถนนลอยเคราะห์ และในส่วนในช่วงกลางและช่วงปลายขอบเขตของพื้นที่ในบริเวณโซนที่ 1 นี้จะพบว่าความหนาแน่นของบาร์เบียร์จะเริ่มลดปริมาณลงไป พร้อมทั้งพบว่าบาร์เบียร์แต่ละร้านอาจ

แทรกตัวอยู่ระหว่างธุรกิจร้านค้าประเภทอื่นๆ เช่น ร้านขายของต่างๆ ร้านอาหาร หรือโรงแรมขนาดเล็ก เป็นต้น และในช่วงก่อนจะถึงถนนท่าแพซอย 4 (ทางฝั่งซ้ายของถนน) จะพบว่ามีการตั้งอยู่ของบ้านเรือนพักอาศัยตั้งอยู่ต่อเนื่องเข้าไปภายในซอย ส่วนในฝั่งขวาก่อนจะถึงถนนลอยเคราะห์ซอย 1 จะเป็นบริเวณที่มีจำนวนบาร์เบียร์น้อยมาก โดยส่วนใหญ่แล้วธุรกิจในช่วงบริเวณนี้จะเป็นร้านค้าขายของที่ระลึก เสื้อผ้า หรือร้านนวดริมถนน เป็นต้น

ภาพที่ 4.10 ลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบต่างๆ ของพื้นที่โซนที่ 1

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของสิ่งปลูกสร้าง อาคารและบ้านเรือนต่างๆ ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้ พบว่ามีความแตกต่างในแต่ละช่วงของพื้นที่ ซึ่งในส่วนของบริเวณริมถนนคสาจรจนกระทั่งเข้ามาสู่บริเวณช่วงต้นของถนนลอยเคราะห์จะเป็นบริเวณที่พบการตั้งอยู่ของอาคารพาณิชย์แบบคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีจำนวนความสูงไม่เกิน 2 ชั้นเสียส่วนใหญ่ ซึ่งรูปแบบของอาคารดังกล่าวจะเป็นอาคารพาณิชย์ที่มีอายุค่อนข้างมากและเป็นอาคารพาณิชย์ที่เกิดขึ้นเป็นยุคแรกๆ ของบริเวณย่านถนนลอยเคราะห์ ต่อมาในพื้นที่ช่วงที่ต้องเนื่องจากช่วงต้นถนนลอยเคราะห์เมื่อเข้ามาในซอยจนกระทั่งช่วงปลายของพื้นที่โซนที่ 1 ก่อนถึงถนนท่าแพซอย 4 และถนนลอยเคราะห์ซอย 1 นั้น พบว่าสิ่งปลูกสร้างและอาคารเริ่มมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น คือมีทั้งอาคารพาณิชย์แบบคอนกรีตเสริมเหล็กและอาคารพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบครึ่งปูนครึ่งไม้ อาคารห้องแถวที่มีจำนวนชั้นเพียง 1 ชั้น อาคารรุ่นใหม่ที่มีความสูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป และบ้านเรือนพักอาศัย ซึ่งความหลากหลายของรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและลักษณะของอาคารในบริเวณนี้ ส่งผลให้เกิดความหลากหลายทางธุรกิจการค้าที่มีความแตกต่างกันเพิ่มมากขึ้น และมีความต่างจากช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ที่ตัวอาคารมีลักษณะเดียวกันซึ่งทำให้บาร์เบียร์ส่วนใหญ่ของพื้นที่โซนที่ 1 นี้ตั้งอยู่อย่างหนาแน่นและมีจำนวนที่ค่อนข้างมาก

ในด้านของรูปแบบและความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่บริเวณโซนที่ 1 นี้ ระหว่างช่วงเวลากลางวัน คือ ตั้งแต่เวลาประมาณ 07:01-17:00 น. และช่วงเวลากลางคืน คือ ตั้งแต่เวลา 18:01-02:00 น. จะพบว่า ความมีชีวิตชีวาในทั้ง 2 ช่วงเวลานี้จะมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก สำหรับช่วงเวลากลางวันนั้น พื้นที่ในบริเวณโซนที่ 1 ช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ จะค่อนข้างเงียบเหงา

เนื่องจากบาร์เบียร์ต่างๆ จะปิดบริการ แต่ก็จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางสัญจรผ่านไปผ่าน มาบ้างในลักษณะของการเดินเท้าเพื่อชมเมือง โดยเฉพาะบริเวณรอบๆ คูเมืองเชียงใหม่ และช่วง ปลายของพื้นที่โซนที่ 1 ที่เวลากลางวันแทบไม่มีลักษณะของความเป็นย่านสถานบริการยามค่ำคืน ให้เห็น ร้านค้าและธุรกิจต่างๆ จะเปิดให้บริการตามปกติ จึงพบว่ายังมีความเคลื่อนไหวของผู้คนอยู่ ตลอดเวลา แต่สำหรับช่วงเวลากลางคืนนั้นจะพบว่าพื้นที่ทั้งหมดในโซนที่ 1 นี้จะดูมีชีวิตชีวา แสง สี และเสียงเพลง อีกทั้งยังเต็มไปด้วยผู้คนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและความคึกคักอันเป็นสีสันที่ เกิดจากการทำงานและให้บริการของสาวบาร์เบียร์ในพื้นที่บริเวณนี้

▪ การเข้าถึง การมองเห็น และการรับรู้ภายในพื้นที่โซนที่ 1

การสัญจรและการเข้าถึงพื้นที่ในบริเวณโซนที่ 1 นี้สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การสัญจร ด้วยยานพาหนะต่างๆ เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ จักรยาน และรถสาธารณะ การเดินทางด้วย ยานพาหนะต่างๆ สามารถทำได้โดยใช้เส้นทางหลัก คือ จากถนนพหลโยธินเข้าสู่ถนนลอย เกราะห์ และเส้นทางย่อย คือ จากถนนท่าแพซอย 4 และถนนลอยเกราะห์ซอย 1 ซึ่งสามารถเข้าถึง พื้นที่โซนที่ 1 นี้ในช่วงปลาย แต่จะไม่สามารถสัญจรย้อนศรเข้ามาสู่ช่วงต้นของโซนนี้ได้ นอกจาก การสัญจรด้วยยานพาหนะแล้ว การเดินเท้าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ในบริเวณโซนที่ 1 นี้ได้จากทุกทิศทาง

ด้วยความที่เป็นพื้นที่บริเวณแรกของการเข้าถึงบริเวณย่านถนนลอยเกราะห์ เพราะฉะนั้นจึง เป็นบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่นค่อนข้างมาก อีกทั้งความเร็วของการจราจรโดยเฉพาะการสัญจร ด้วยยานพาหนะต่างๆ จะมีความเร็วค่อนข้างสูง ซึ่งบางครั้งพบว่าการชะลอความเร็วของ ยานพาหนะต่างๆ เพื่อที่จะสังเกตการณ์และพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจใช้บริการบาร์เบียร์ใน บริเวณช่วงต้นถนนลอยเกราะห์อยู่บ่อยครั้ง แต่จะพบว่าการจราจรในแนวถนนช่วงต้นของพื้นที่ ในโซนที่ 1 นี้ค่อนข้างน้อย ซึ่งยานพาหนะที่จอดจะเป็นรถจักรยานยนต์เสียเป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 4.11 แสดงระบบการเข้าถึง ความหนาแน่นและความเร็วของการสัญจร และมุมมองและการมองเห็นในพื้นที่โซนที่ 1

จากความหนาแน่นและความเร็วของการจราจรที่ค่อนข้างสูงจึงส่งผลกระทบต่อ การมองเห็นและการรับรู้ เมื่อสัญจรด้วยยานพาหนะต่างๆ ผ่านหน้าอาคารในโซนนี้ การที่จะสังเกตเห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ของอาคารและบาร์เบียร์ทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจาก 2 ปัจจัย คือ การที่มีเวลาค่อนข้างจำกัดและการที่รูปแบบของอาคารที่โดยส่วนใหญ่มีความกว้างของพื้นที่ค่อนข้างน้อย อีกทั้งตัวอาคารยังตั้งอยู่ชิดแนวถนนค่อนข้างมาก จึงเป็นข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อมุมมองในการมองเห็นจากภายนอก

▪ ข้อมูลการใช้งานในระดับของตัวอาคาร (บาร์เบียร์) ในส่วนพื้นที่ด้านหน้าและริมถนนในพื้นที่โซนที่ 1

พื้นที่บริเวณโซนที่ 1 นี้ เปรียบเสมือนพื้นที่แรกและเป็นพื้นที่ต้อนรับของการท่องเที่ยวบาร์เบียร์ในย่านถนนลอยเคราะห์ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีปริมาณบาร์เบียร์ค่อนข้างมากและมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง โดยมีจำนวนบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 18 ร้าน³ โดยตั้งอยู่ตั้งแต่ช่วงริมถนนคชสารและริมถนนลอยเคราะห์ อีกทั้งยังมีบาร์เบียร์จำนวนหนึ่งตั้งอยู่ภายในถนนลอยเคราะห์ซอย 1 อีกด้วย โดยส่วนใหญ่แล้วบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้จะตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์รุ่นเก่า และอาคารห้องแถวแบ่งเช่า โดยในโซนที่ 1 นี้ ทำการเก็บข้อมูลจากบาร์เบียร์จำนวน 2 ร้าน ดังนี้

³ ข้อมูลจากการสำรวจเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2554

1. Easy Corner Bar

ภาพที่ 4.12 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Easy Corner Bar และภาพด้านหน้าร้านทั้งกลางวันและกลางคืน

บาร์เบียร์แห่งนี้ตั้งอยู่ช่วงต้นของถนนลอยเคราะห์ ห่างมาจากปากซอยประมาณ 20-30 เมตร โดยตั้งอยู่เป็นร้านที่ 3 ทางด้านซ้ายมือ การเข้าถึงสามารถทำได้ทุกวิธีการและเป็นร้านที่เข้าถึงได้โดยง่าย เนื่องจากตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ช่วงต้นของถนนลอยเคราะห์ ตัวร้านตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์รุ่นเก่า โดยการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าของร้าน Easy Corner Bar มีรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นหน่วยวิจัย ดังนี้

1. การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้าน อาคารของร้าน Easy Corner Bar จะตั้งอยู่ชิดแนวทางเดินเท้าโดยไม่มีระยะถอยร่น แต่จะมีพื้นที่โล่งด้านหน้าร้านตามระยะของแนวชายคาของอาคาร ซึ่งการแบ่งขอบเขตของการใช้งานพื้นที่ระหว่างพื้นที่สาธารณะกับพื้นที่ของร้านมีการยกระดับพื้นให้สูงกว่าระดับของแนวทางเดินเท้า โดยพื้นที่ดังกล่าวจะมีการตั้งเก้าอี้ม้านั่งยาวทั้ง 2 ฝั่งซ้ายและขวา โดยมีทางเดินเข้าและออกจากตัวร้านได้เพียงช่องทางตรงกลางเพียงช่องทางเดียว การใช้งานพื้นที่ด้านหน้าของบาร์เบียร์แห่งนี้จะเป็นลักษณะที่เปิดโล่ง แต่ก็ได้มีการต่อเติมผนังด้านข้างที่กั้นระหว่างแต่ละร้านด้วยกัน เพื่อแบ่งขอบเขตและแนวพื้นที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.13 การใช้พื้นที่ที่ด้านหน้าร้าน Easy Corner Bar

2. การตกแต่งด้านหน้าร้าน นอกจากแนวกันสาดที่ยื่นออกมาจากแนวของตัวอาคารและชุดม้านั่งยาวด้านหน้าที่เป็นองค์ประกอบของการใช้สอยและการตกแต่งแล้วนั้น บาร์เบียร์แห่งนี้ยังมีการติดป้ายไฟชื่อร้านและป้ายโฆษณาจากเครื่องดื่มยื่นออกมาจากระเบียงชั้น 2 ของตัวร้าน และอีกส่วนที่พบการตกแต่งบริเวณด้านหน้าร้านก็คือชุดโคมไฟที่ห้อยลงมาเหนือที่นั่งบริเวณด้านหน้าร้าน ส่วนด้านสีส้มของตัวอาคารภายนอกนั้นเป็นสีเทาที่มีลักษณะที่ค่อนข้างเก่าและน่าจะผ่านการทาสีมานานพอสมควร ลักษณะภายนอกของบาร์เบียร์แห่งนี้จึงไม่ได้มีความเด่นและเป็นที่น่าสนใจมากนัก

3. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้าน พบว่ามีทั้งการนั่งดื่มของลูกค้าและการนั่งรอเรียกลูกค้าของสาวบาร์เบียร์ของร้าน นอกเหนือจากนั้นอาจมีการออกมาสูบบุหรี่ของลูกค้าเนื่องจากว่าพื้นที่ภายในร้านนั้นเป็นพื้นที่ห้ามสูบบุหรี่

4. มุมมองและการมองเห็น พบว่าการมองเห็นของด้านหน้าบาร์เบียร์แห่งนี้จากระยะไกลจะเป็นที่สังเกตได้ยาก เนื่องจากมีลักษณะของการใช้องค์ประกอบต่างๆ เพื่อช่วยในการอำพรางและเกิดการปิดบังการมองเห็นจากการสัญจรในระดับถนนเพื่อให้กิจกรรมภายในมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น เช่น ลักษณะของการตั้งชุดโต๊ะและเก้าอี้ม้านั่งยาวที่มีระดับความสูงหรือมีทิศทางการนั่งที่ช่วยบดบังการมองเห็นด้านใน หรือการที่แนวกันสาดถูกปิดลงมาครึ่งหนึ่งของพื้นที่ด้านหน้าร้าน เป็นต้น นอกเหนือจากนั้นยังมีคู่สายขององค์การโทรศัพท์บนทางเดินเท้าที่บดบังมุมมองการมองเห็นข้างในอีกด้วย

ภาพที่ 4.14 มุมมองและการมองเห็นจากพื้นที่ด้านหน้าร้าน

2. Power Bar

ภาพที่ 4.15 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Power Bar และภาพด้านหน้าร้านทั้งกลางวันและกลางคืน

ตำแหน่งที่ตั้งของบาร์เบียร์แห่งนี้ตั้งอยู่ริมถนนนครราชสีมา โดยเป็นร้านที่ตั้งอยู่ก่อนที่จะเลี้ยวเข้าไปสู่ถนนลอยเคราะห์ 2 คูหา ร้านนี้สังเกตได้โดยง่ายคือเป็นบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ติดกับถนนนครราชสีมา 2 ซึ่งด้วยตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ติดกับถนนในซอย จึงทำให้บาร์เบียร์แห่งนี้มีพื้นที่เปิดโล่งด้านข้างขนานกับซอยอีกด้วย โดยตัวร้านจะตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นอาคารชุดเดียวกับร้าน Easy Corner Bar แต่จะเป็นร้านแรกของอาคารชุดดังกล่าว โดยมีลักษณะของการใช้งานพื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้าน ดังนี้

1. การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้าน ด้วยลักษณะของตัวอาคารที่ตั้งอยู่ชิดแนวทางเดินเท้าโดยไม่มีระยะถอยร่นนั้น ขอบเขตของตัวร้านทางด้านหน้าจึงกำหนดที่ตัวแนวชายคาของอาคาร และด้วยการที่ระดับพื้นของบาร์เบียร์แห่งนี้อยู่เสมอกับระดับของทางเดินเท้า ขอบเขตของพื้นที่ด้านหน้าร้านจึงค่อนข้างจะไม่ชัดเจน แต่อาจสังเกตได้จากการตั้งชุดโต๊ะและเก้าอี้ทรงสูงด้านหน้า ทั้ง 2 ชุด ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วบาร์เบียร์ข้างเคียงช่วงที่ก่อนจะเข้าไปในถนนลอยเคราะห์ก็จะรักษาแนวการ

ใช้พื้นที่ด้านหน้าเป็นแนวเดียวกัน โดยมีได้มีการกันผนังระหว่างร้าน จึงทำให้สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าขอบเขตระหว่างพื้นที่ของร้านกับพื้นที่สาธารณะนั้นถูกแบ่งไว้ที่บริเวณใด

นอกเหนือจากการใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านที่เหมือนกับบาร์เบียร์ร้านอื่นๆ แล้ว บาร์เบียร์แห่งนี้ยังมีพื้นที่ที่เปรียบเสมือนพื้นที่ด้านหน้าอีกส่วนหนึ่งซึ่งกลายเป็นจุดเด่นของร้าน Power Bar คือพื้นที่นั่งด้านข้างที่ขยายออกมา โดยมีการจัดชุดโต๊ะและเก้าอี้ที่นั่งที่มีความสูงในระดับกลาง สามารถนั่งได้ชุดละ 4 คน จำนวน 4 ชุด ซึ่งขอบเขตของพื้นที่ในบริเวณนี้มีความชัดเจนเป็นอย่างมากจากการสร้างแนวรั้วกันและพื้นที่อาคารที่สูงกว่าระดับถนนภายในซอย พื้นที่นั่งบริเวณนี้จึงยังคงความเป็นส่วนตัวในแง่ของการเป็นพื้นที่ของร้านอย่างชัดเจน อีกทั้งการเปิดพื้นที่ด้านข้างของบาร์เบียร์แห่งนี้ยังช่วยเป็นการเปิดมุมมองของการมองเห็นภายในร้านทั้งหมดได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

ภาพที่ 4.16 ภาพการใช้งานพื้นที่ด้านนอกและส่วนที่เปิดโล่ง

2. การตกแต่งด้านหน้าร้าน องค์ประกอบที่มีความเด่นและเป็นที่น่าสนใจที่สุดของการตกแต่งด้านหน้าของบาร์เบียร์แห่งนี้คือ การติดตั้งหลอดไฟละติ แบบที่เป็นสายระโยงระยางค์ตั้งแต่พื้นที่ภายในร้านบริเวณด้านหลังเคาน์เตอร์บาร์ต่อมาจนถึงช่วงคานด้านหน้าอาคารและต่อเนื่องขนานแนวด้านข้างร้านจนไปถึงด้านหลังร้าน ซึ่งทำให้ตลอดแนวของไฟสร้างความเด่นชัดให้กับบาร์เบียร์แห่งนี้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้มีเพียงการติดป้ายไฟชื่อร้านที่ยื่นออกมาจากแนวชายคาของอาคารและที่บริเวณผนังระเบียงของอาคาร และมีการทำสียภายนอกด้านข้างอาคารเป็นสีชมพูอ่อนๆ ที่ค่อนข้างเก่า ส่วนด้านหน้านั้นเป็นสีเทาเข้มเดิมของตัวอาคาร โดยมีการตัดขอบสีชมพูเพียงบางส่วน

3. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้าน พบว่าบริเวณชุดโต๊ะและเก้าอี้ทรงสูงด้านหน้านั้นจะเป็นที่นั่งเรียกลูกค้าของสาวบาร์เบียร์เป็นหลัก จะมีบ้างที่มีลูกค้าบางคนนั่งเพื่อพูดคุยในระยะเวลาแรกที่ตัดสินใจเข้ามาใช้บริการภายในร้านก่อนที่จะเลือกนั่งบริเวณอื่น หรืออาจเป็นการ

หยุดเพื่อพูดคุยของนักท่องเที่ยวต่างชาติบางคนกับสาวบาร์เบียร์ของร้านเพื่อที่จะตัดสินใจเข้ามาใช้บริการหรือไม่ก็เลือกที่จะเดินจากไป

4. มุมมองและการมองเห็น บาร์เบียร์แห่งนี้มีพื้นที่เปิดโล่งมากกว่าร้านอื่นๆ จึงเป็นข้อได้เปรียบในแง่ของมุมมองและการมองเห็น เพราะด้วยเวลาอันสั้นที่เกิดจากการสัญจรบริเวณริมถนนคนสาารถที่จะเห็นภาพรวมของร้านทั้งหมดได้โดยง่าย แต่ในทางกลับกันก็ทำให้ความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ภายในร้านลดน้อยลงไปเนื่องจากสายตาของคนที่อยู่ภายนอกนั้นสามารถมองเห็นเข้าไปภายในได้ค่อนข้างมาก

ภาพที่ 4.17 มุมมองและการมองเห็นจากพื้นที่ด้านหน้าร้าน และแนวขอบเขตของการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าร้าน

▪ สรุปจุดเด่นและจุดด้อยของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1

1.) ตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ช่วยเปิดโอกาสให้บาร์เบียร์ร้านต่างๆ เข้าถึงได้โดยง่าย ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบที่ลูกค้าที่จะเข้ามาใช้บริการสามารถเดินทางมาได้สะดวก ซึ่งหากว่าบาร์เบียร์ช่วงต้นถนนลอยเคราะห์นี้สามารถดึงดูดลูกค้าที่เดินทางเข้ามาจากทางถนนคนสาารถเข้ามาใช้บริการได้แล้วนั้น ความสามารถและข้อได้เปรียบดังกล่าวอาจทำให้บาร์เบียร์ในพื้นที่โซนถัดไปในบริเวณถนนลอยเคราะห์ได้รับผลกระทบจากการตั้งอยู่ของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 อย่างชัดเจน

2.) บาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้ จากการสำรวจพบว่าตั้งอยู่ริมถนนเกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นบาร์บาร์เบียร์บนถนนคนสาารถและภายในถนนลอยเคราะห์ บาร์เบียร์เหล่านี้จึงมีศักยภาพของการที่จะทำให้ลูกค้าสามารถมองเห็นตัวร้านและสาวบาร์เบียร์ได้จากมุมมองของการสัญจรบนถนนได้โดยตรง

3.) เมื่อสังเกตบาร์เบียร์ในพื้นที่บริเวณโซนที่ 1 นี้จะพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วบาร์เบียร์จะมีการตั้งอยู่ภายในอาคารที่มีขอบเขตพื้นที่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดพื้นที่ภายในร้านมีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างสูง และด้วยจำนวนที่ค่อนข้างมากและมีการตั้งอยู่ติดกันตลอดแนวนั้น ทำให้บาร์เบียร์แต่

ละร้านต้องมีการแข่งขันกันทั้งลักษณะของการตกแต่งหรือการสร้างบุคลิกของแต่ละร้าน รวมถึงวิธีการแบ่งพื้นที่และการใช้งานที่ค่อนข้างมีการสร้างความหลากหลายอย่างชัดเจน ทั้งพื้นที่ภายในร้าน และพื้นที่ภายนอกและด้านหน้าร้าน

4.) จุดค้อยของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้ตั้งอยู่ติดถนนนั้น คือ ความเร็วในการสัญจรบนถนนส่งผลต่อการเกิดมุมมองในการรับรู้และมองเห็นบาร์เบียร์แต่ละร้านได้ในช่วงระยะเวลาอันค่อนข้างจะสั้น

5.) การที่ขอบเขตของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 อยู่บนถนนคชสารส่วนหนึ่งและบนช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ทั้งหมด ภาพที่ปรากฏของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้เป็นภาพที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของถนนลอยเคราะห์โดยรวมเป็นอย่างมาก การกระทำใดๆ ทั้งในแง่ของการกระทำที่เกิดจากกิจกรรมของร้านบาร์เบียร์หรืออาจจะเกิดจากการทำงานของสาวบาร์เบียร์ ย่อมอยู่ภายใต้สายตาของการถูกจับผิดและติตราจากผู้คนที่ผ่านไปผ่านมาได้โดยง่าย และอาจรวมถึงจากผู้บังคับใช้กฎหมาย เช่น ตำรวจ อีกด้วย

4.3.2 พื้นที่โซนที่ 2

ช่วงกลางถนนลอยเคราะห์ คือ ตั้งแต่บริเวณถนนท่าแพซอย 4 (ทางฝั่งซ้ายของถนน) และถนนลอยเคราะห์ซอย 1 (ทางฝั่งขวาของถนน) ผ่านหน้าวัดพันตองและวัดลอยเคราะห์ จนถึงบริเวณถนนลอยเคราะห์ซอย 3ก

▪ ลักษณะกายภาพ สถาปัตยกรรม ภายในพื้นที่โซนที่ 2

พื้นที่โซนที่ 2 เป็นพื้นที่ช่วงกลางของถนนลอยเคราะห์ที่มีขอบเขตเริ่มต้นตั้งแต่บริเวณถนนท่าแพซอย 4 (ทางฝั่งซ้ายของถนน) และถนนลอยเคราะห์ซอย 1 (ทางฝั่งขวาของถนน) ผ่านหน้าวัดพันตองและวัดลอยเคราะห์ จนถึงบริเวณถนนลอยเคราะห์ซอย 3 จากการที่มีวัดตั้งอยู่บริเวณช่วงกลางของพื้นที่ถึง 2 แห่ง ลักษณะของการตั้งอยู่ของบาร์เบียร์จึงค่อนข้างจะกระจายตัวออกห่างจากขอบเขตของวัดและมีการตั้งอยู่ในซอยต่างๆ อีกด้วย ลักษณะการตั้งอยู่ของบาร์เบียร์ในพื้นที่บริเวณนี้จึงน่าจะเกิดจากปัจจัยการตั้งอยู่ของวัดทั้ง 2 แห่ง

เมื่อเข้ามาสู่พื้นที่บริเวณโซนที่ 2 จะพบว่ามีความแตกต่างจากช่วงต้นของถนนลอยเคราะห์เป็นอย่างมาก ร้านค้าและธุรกิจต่างๆ ที่พบจะสังเกตได้ว่ามีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น ร้านขายของเก่า ร้านขายเสื้อผ้า หรือร้านรับแลกเงิน เป็นต้น โดยจำนวนของบาร์เบียร์ตามรูปแบบที่พบในช่วงต้นถนนลอยเคราะห์ก็จะลดปริมาณไปอย่างมาก แต่ขณะเดียวกันนั้นก็กลับมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นของบาร์เบียร์ที่มีลักษณะคล้ายกับร้านอาหาร ในส่วนของพื้นที่บริเวณที่ใกล้วัดทั้ง 2 นั้น จะพบว่ามีบาร์เบียร์ที่มีลักษณะคล้ายกับร้านอาหารอยู่บ้าง ทั้งในรูปแบบที่ตั้งอยู่ติดกันหลายๆ ร้าน และรูปแบบที่แยกอยู่ออกไปเป็นร้านเดี่ยวๆ นอกเหนือจากนั้นจะพบว่าบาร์เบียร์ส่วนใหญ่จะเข้าไป

ตั้งอยู่ในซอยมากยิ่งขึ้น สำหรับบริเวณใกล้วัดพันตองจะพบว่าจะมีการใช้พื้นที่ริมแนวทางเดินเท้าติดกับรั้ววัดเป็นพื้นที่สำหรับร้านรับนคริมน และบริเวณริมถนนก็จะเป็นพื้นที่จอดรถของรถสาธารณะเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยในฝั่งตรงกันข้ามก็จะมีธุรกิจต่างๆ รวมถึงบาร์เบียร์ที่คล้ายกับร้านอาหารตั้งอยู่จำนวนค่อนข้างมาก โดยบริเวณระหว่าง 2 วัด จะเป็นที่จอดรถและป้อมตำรวจชุมชน ส่วนในบริเวณด้านหน้าวัดลอยเคราะห์นั้นไม่มีธุรกิจการค้าใดๆ เนื่องจากขนาดทางเดินเท้าที่ค่อนข้างแคบ โดยฝั่งตรงข้ามจะเป็นที่ตั้งของร้านค้าและธุรกิจต่างๆ รวมถึงโรงแรมขนาดกลางที่เพิ่งเปิดให้บริการ และจะมีบาร์เบียร์เปิดให้บริการอยู่ติดกันอยู่บ้างช่วงก่อนจะถึงบริเวณถนนลอยเคราะห์ซอย 3

ในพื้นที่บริเวณโซนที่ 2 นี้จะพบว่าภาพรวมของพื้นที่ทั้งหมดค่อนข้างจะมีความเหมือนกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วตลอดแนวริมถนนลอยเคราะห์ในช่วงนี้จะพบการตั้งอยู่ของอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่แบบคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีความสูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป สลับกับอาคารพาณิชย์รุ่นเก่าบ้างก็เป็นจำนวนที่น้อยมาก รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มอาคารพาณิชย์แต่ละช่วงจึงมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่พบจากลักษณะของกลุ่มอาคารดังกล่าวคือ การตั้งอยู่ของตัวอาคารมีระยะถอยร่นจากแนวทางเดินเท้าอย่างชัดเจน จึงทำให้โดยภาพรวมของพื้นที่ค่อนข้างจะมีระยะความกว้างจากตัวถนนถึงตัวอาคารให้มีช่วงความกว้างมากกว่าพื้นที่บริเวณอื่นๆ ในถนนลอยเคราะห์ แม้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ส่วนด้านหน้าดังกล่าวจะถูกใช้งานและมีการต่อเติมไปแล้วก็ตาม

ภาพที่ 4.18 ลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบต่างๆ ของพื้นที่โซนที่ 2

ความมีชีวิตชีวาและความเคลื่อนไหวของพื้นที่บริเวณโซนที่ 2 นี้จะค่อนข้างมีระดับความคึกคักที่ไม่ค่อยมาก สำหรับช่วงเวลากลางวัน (07:01-17:00 น.) ร้านค้าและธุรกิจต่างๆ เปิดให้บริการอยู่นั้น พบว่าความเคลื่อนไหวของพื้นที่บริเวณนี้ค่อนข้างจะดูสงบและเรียบง่าย แต่ก็มีความพลุกพล่านที่เกิดจากนักท่องเที่ยวต่างๆ ที่เข้ามาที่วัดทั้งสองแห่ง ส่วนในช่วงเวลากลางคืน (18:01-02:00 น.) นั้น ความมีชีวิตชีวาและความเคลื่อนไหวของผู้คนก็ไม่ได้มีความคึกคักและพลุกพล่านเท่าไรนัก เมื่อเทียบกับพื้นที่โซนอื่นๆ บาร์เบียร์ต่างๆ โดยเฉพาะกับบาร์เบียร์ที่มีลักษณะคล้ายกับร้านอาหารที่สามารถสังเกตได้ว่าในช่วงเวลาหัวค่ำจะไม่ค่อยเห็นความคึกคักและมี

ชีวิตชีวมามากนัก แสงสีและบรรยากาศจะค่อนข้างน่าทึ่งความเคลื่อนไหว จนกระทั่งช่วงเวลาคึกขึ้น ไปจึงจะเริ่มมีการปรับเปลี่ยนแสงสีและเสียงให้ดูมีชีวิตชีวมากขึ้น และยังสามารถพบสาวบาร์เปียร์ ออกมานั่งเรียกลูกค้าได้ในบาร์เปียร์หลายๆ ร้านในพื้นที่โซนนี้

▪ การเข้าถึง การมองเห็น และการรับรู้ภายในพื้นที่โซนที่ 2

เนื่องจากตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่บริเวณโซนที่ 2 อยู่ช่วงกลางของถนนลอยเคราะห์ การเข้าถึงพื้นที่ในบริเวณโซนที่ 2 โดยตรงจึงไม่สามารถทำได้สะดวกนัก ต้องมีการเดินทางผ่านพื้นที่ในบริเวณโซนที่ 1 และโซนที่ 3 หรืออาจเดินทางเข้ามาตามซอยย่อยต่างๆ ที่สามารถทำได้ ซึ่งการสัญจรที่ใช้สามารถทำได้ทุกวิธี ได้แก่ การสัญจรด้วยยานพาหนะต่างๆ ทุกชนิด และสามารถสัญจรด้วยการเดินเท้าได้สะดวกเช่นกัน

ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ จุดสังเกตเกี่ยวกับการสัญจรและการจราจรจะมีจุดน่าสนใจเฉพาะของพื้นที่โซนนี้ คือ มีบริเวณที่ถูกใช้เป็นพื้นที่สำหรับจอดรถสาธารณะและรถรับจ้างต่างๆ ที่บริเวณริมถนนลอยเคราะห์หน้าวัดพันตอง อีกทั้งระหว่างวัดทั้ง 2 แห่งยังมีพื้นที่สำหรับจอดยานพาหนะต่างๆ อีกด้วย ในพื้นที่บริเวณของวัดพันตองและวัดลอยเคราะห์จึงเป็นพื้นที่ที่สำคัญในการเป็นจุดเปลี่ยนรูปแบบของการสัญจรของนักท่องเที่ยวระหว่างการสัญจรด้วยยานพาหนะและการเดินเท้า การจราจรในพื้นที่โซนนี้จึงอาจมีความหนาแน่นและติดขัดบ้างในบริเวณดังกล่าว แต่โดยภาพรวมแล้วถือว่าการจราจรในพื้นที่โซนที่ 2 นี้มีความเร็วค่อนข้างช้าและมีความหนาแน่นน้อยมาก

- แสดงเส้นทางสัญจรสายรองที่สามารถเข้ามาสู่พื้นที่โซนที่ 2 จากซอยต่างๆ
- แสดงเส้นทางสัญจรสายหลักในการเข้าสู่พื้นที่โซนที่ 2 จากช่วงต้นถนนลอยเคราะห์
- แสดงบริเวณของการสัญจรที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูง

ภาพที่ 4.19 แสดงระบบการเข้าถึง ความหนาแน่นและความเร็วของการสัญจร และมุมมองและการมองเห็นในพื้นที่โซนที่ 2

จากองค์ประกอบทางกายภาพและสถาปัตยกรรมของพื้นที่ที่รูปแบบของอาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ มีระยะถอยร่นจากแนวทางเดินเท้า จึงทำให้พบว่ามุมมองและการมองเห็นของถนนลอยเคราะห์ในช่วงนี้มีความกว้างค่อนข้างมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงการต่อเติมของ

ตัวอาคารต่างๆ จะพบว่ามุมมองและการมองเห็นจากภายนอกมาสู่บริเวณด้านหน้าอาคารถูกลดทอนความกว้างไปอยู่พอสมควร แต่อาจมีข้อได้เปรียบมากกว่าพื้นที่ในโซนที่ 1 เนื่องจากความเร็วและความหนาแน่นในการสัญจรที่ค่อนข้างสูง และประกอบกับทิศทางของการมองเห็นที่ฝั่งหนึ่งของถนนเป็นวัดถึง 2 แห่ง การมองเห็นและการรับรู้ผู้ที่สัญจรผ่านไปผ่านมาจึงทำได้มากขึ้นกว่าในพื้นที่โซนที่ 1

- **ข้อมูลการใช้งานในระดับของตัวอาคาร (บาร์เบียร์) ในส่วนพื้นที่ด้านหน้าและริมถนนในพื้นที่โซนที่ 2**

บาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้เป็นกลุ่มของบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ใกล้ชิดกับวัดทั้ง 2 แห่งมากที่สุด จึงเป็นเหตุให้เกิดลักษณะของบาร์เบียร์ที่ต้องตรงกับกฎหมายต่างๆ รวมถึงการถูกตัดสินว่าตั้งอยู่ผิดที่ผิดทางจากกลุ่มคนต่างๆ ที่ไม่เข้าใจวิถีทางของการอยู่ร่วมกันของกิจกรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดขั้วทั้งสอง โดยมีจำนวนบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการอยู่ทั้งสิ้นจำนวนประมาณ 21 ร้าน⁴ จากปัจจัยในเรื่องของตำแหน่งที่ตั้งดังกล่าว บาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ จึงมีทั้งบาร์เบียร์ที่มีรูปแบบที่เป็นลักษณะทั่วไปและบาร์เบียร์ที่รูปแบบแตกต่างจากบาร์เบียร์โซนอื่นๆ โดยส่วนใหญ่แล้วบาร์เบียร์ทั้ง 2 รูปแบบที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะมีลักษณะของการใช้อาคารพาณิชย์อยู่เพียงรูปแบบเดียว คือ เป็นบาร์เบียร์ในอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ โดยในโซนที่ 2 นี้ ทำการเก็บข้อมูลจากบาร์เบียร์จำนวน 1 ร้าน ดังนี้

1. ร้าน Paradise

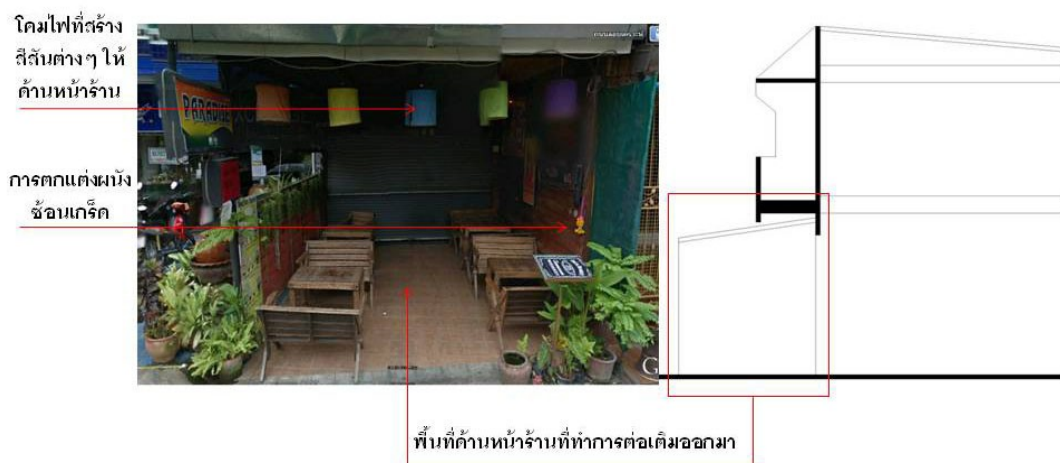

ภาพที่ 4.20 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Paradise และภาพด้านหน้าร้าน

ตั้งอยู่ถัดจากถนนลอยเคราะห์ซอย 1 ไปประมาณ 20 เมตร ทางฝั่งขวามือ การเข้าถึงสามารถทำได้ด้วยทุกวิธีการสัญจร โดยร้าน Paradise ตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ ที่มีพื้นที่ด้านหน้าอาคารก่อนถึงทางเดินเท้าที่สามารถต่อเติมออกไปได้อีก โดยมีลักษณะของการใช้งานพื้นที่ภายนอก ที่มีรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นหน่วยวิจัยที่สำคัญของการเก็บข้อมูลร้าน Paradise ดังนี้

⁴ ข้อมูลจากการสำรวจเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2554

1. การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้าน เนื่องจากลักษณะของตัวอาคารของร้าน Paradise ที่มีระยะถอยร่นจากแนวทางเดินเท้าอย่างชัดเจนนั้น จึงทำให้ตัวร้านมีการต่อเติมและขยายพื้นที่ด้านหน้าอาคารยื่นออกมาในลักษณะที่เป็นโครงสร้างถาวรจนถึงแนวทางเดินเท้า โดยไม่ได้มีการยกระดับความสูงของพื้น แต่จะมีการกรุกระเบื้องที่พื้นซึ่งสามารถสร้างการรับรู้ทางด้านขอบเขตของพื้นที่ได้อย่างชัดเจน โดยมีการจัดวางชุดโต๊ะและเก้าอี้ไม้แบบมีพนักพิงไว้ทั้ง 2 ฟัง โดยมีทางเดินเข้า – ออกอยู่ตรงกลางของร้าน จากการใช้งานพื้นที่ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีการใช้งานพื้นที่ที่เป็นระยะถอยร่นระหว่างตัวอาคารกับทางเดินเท้าอย่างเต็มพื้นที่ ซึ่งกลายเป็นข้อได้เปรียบของบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ที่จะสามารถเพิ่มพื้นที่ใช้สอยด้านหน้าร้านจากพื้นที่ว่างที่มีมากกว่าอาคารในรูปแบบอื่น

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงการใช้งานพื้นที่และการตกแต่งส่วนต่อเติมด้านหน้าอาคาร

2. การตกแต่งด้านหน้าร้าน ในส่วนของตัวโครงสร้างด้านหน้าพบว่า มีการต่อเติมเพื่อประโยชน์ใช้สอยพร้อมทั้งมีความพยายามในการตกแต่งให้มีความสวยงาม คือ ในส่วนทางด้านผนังด้านข้างนั้นทางฝั่งด้านขวานั้นเป็นการปิดทึบโดยการกรุผนังด้วยไม้ฉ่อนเกร็ดแบบไทย แต่ทางฝั่งขวานั้นเป็นลักษณะของการก่ออิฐสูงประมาณ 1 เมตร โดยด้านบนเป็นระแนงไม้ต่อขึ้นไปอีกประมาณ 50 ซม. นอกเหนือจากนั้นเป็นพื้นที่เปิดโล่งโดยมีมุขไม้แบบเปิดปิดได้ติดตั้งไว้อีกที ในส่วนของด้านบนฝ้าเพดานมีการตกแต่งไว้ด้วยฝ้าไม้ไผ่สาน พร้อมทั้งมีโคมไฟตกแต่งหลากสีที่ห้อยลงมาบริเวณแนวชายคาด้านหน้าของตัวร้านเพื่อให้เป็นที่สังเกตและเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น ส่วนด้านบนของตัวอาคารนั้นมีเพียงการทาสีขาวเท่านั้น และไม่ได้มีการตกแต่งใดๆ

3. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้าน นอกเหนือจากพื้นที่นั่งของลูกค้าที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว บริเวณหน้าร้านได้ป้ายไฟของร้าน จะพบสาวบาร์เบียร์ของทางร้านนั่งเชิญชวนลูกค้าอยู่บริเวณชุดโต๊ะด้านหน้าและบ่อยครั้งที่จะมีการนำเก้าอี้บาร์ทรงสูงมาตั้งไว้ริมทางเดินเท้าเพื่อให้นั่งรอระหว่างเรียกลูกค้าอยู่บริเวณด้านหน้าร้าน

4. มุมมองและการมองเห็น สำหรับการมองเห็นเมื่อเดินทางมาจากทางด้านถนนลอยเคราะห์จะมีมุมมองและการมองเห็นตัวร้านได้ค่อนข้างลำบากมากเนื่องจากตัวอาคารด้านข้างมีการต่อเติมอาคารออกมาเสมอกันทำให้เกิดการบดบังกัน แต่หากว่าเดินทางมาจากทางทิศทางอีกฝั่งหนึ่งจะมีมุมมองที่เปิดกว้างมากขึ้น แต่เมื่อมองเข้าไปในร้านจากมุมมองโดยตรงก็จะพบว่า องค์กรประกอบต่างๆ ที่อยู่ค่อนข้างลึก เช่น โต๊ะพูลหรือโทรทัศน์ ก็จะมองเห็นได้ยากอยู่เช่นกัน เนื่องจากมีการบดบังจากเคาน์เตอร์บาร์และชุดโต๊ะและเก้าอี้ต่างๆ ของตัวร้านอีกด้วย ซึ่งจุดสังเกตตัวร้าน Paradise ที่ชัดเจนที่สุดจากด้านนอกริมถนนลอยเคราะห์คือป้ายไฟชื่อร้าน

มุมมองที่แคบเมื่อเดินทางมาจากด้านถนน

มุมมองที่เปิดโล่งของตัวร้าน เมื่อเดินทางมาจากด้านปลายถนน

ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงมุมมองและการมองเห็นร้าน Paradise เมื่อเดินทางมาจากทั้งสองฝั่ง

▪ สรุปจุดเด่นและจุดด้อยของพื้นที่โซนที่ 2

1.) การตั้งอยู่ที่มีวัดตั้งอยู่ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ บาร์เบียร์ต่างๆ ในโซนนี้จึงมักจะถูกเพ่งเล็งจากประชาชนและผู้บังคับใช้กฎหมายถึงการแสดงออกและความเหมาะสมต่างๆ ที่ย่อมมีมากกว่าพื้นที่โซนอื่นๆ ข้อจำกัดตรงนี้สร้างความรู้สึกในแง่ของความตึงเครียดและความมีสีสันให้กับโซนที่ 2 นี้น้อยกว่าโซนอื่นๆ ในพื้นที่ถนนลอยเคราะห์

2.) บาร์เบียร์ในโซนนี้มีลักษณะของรูปแบบการใช้พื้นที่และการแสดงออกด้านหน้าร้านได้น้อยกว่าพื้นที่โซนอื่นๆ อีกทั้งยังพบว่าลักษณะของบุคลิกของร้านถูกจำกัดให้เปิดเผยได้น้อยกว่าบาร์เบียร์ในโซนอื่นๆ จนบางครั้งมีลักษณะที่ใกล้เคียงความเป็นร้านอาหารมากกว่าความเป็นบาร์เบียร์

3.) ด้วยความหนาแน่นของการจราจรที่ลดน้อยลง อีกทั้งการที่พื้นที่บริเวณนี้ถูกใช้เป็นส่วนของการเปลี่ยนการสัญจรเช่นในพื้นที่ด้านหน้าวัดทำให้เกิดโอกาสที่บาร์เบียร์ร้านต่างๆ จะได้เข้าถึงลูกค้าได้มากยิ่งขึ้น

4.) ลักษณะตัวอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ที่ถูกใช้เป็นที่ตั้งของบาร์เบียร์ส่วนใหญ่ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ ทำให้มีพื้นที่ด้านหน้าร้านที่ค่อนข้างจะมากกว่าโซนอื่นๆ และพื้นที่ภายในยังให้ความรู้สึกโปร่ง

เนื่องจากอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่จะมีเพดานที่ค่อนข้างสูง และยังมีความลึกของตัวอาคารที่ทำให้เกิดพื้นที่ภายในที่มีการแบ่งพื้นที่ใช้งานที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

4.3.3 พื้นที่โซนที่ 3

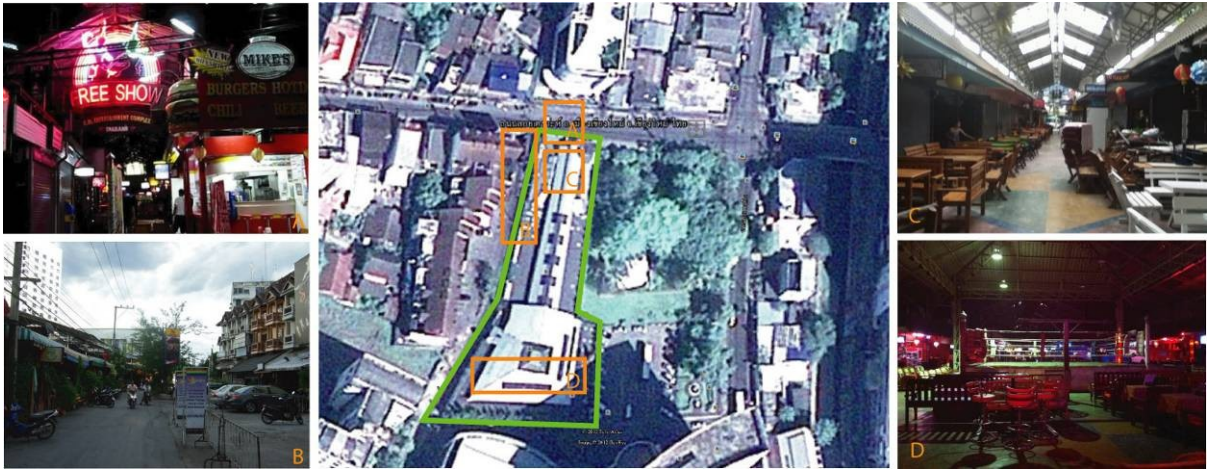
ช่วงปลายถนนลอยเคราะห์ หรือบริเวณมวยไทยเซ็นเตอร์ คือ พื้นที่เฉพาะบริเวณอาคารขนาดใหญ่ที่เป็นที่ตั้งอยู่ร่วมกันของบาร์เบียร์จำนวนหลายร้าน อีกทั้งยังมีเวทีแข่งขันชกมวยไทยอยู่ภายใน

▪ ลักษณะกายภาพ สถาปัตยกรรม ภายในพื้นที่โซนที่ 3

พื้นที่โซนที่ 3 ของบาร์เบียร์ในย่านถนนลอยเคราะห์ คือ บริเวณอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ ตั้งอยู่ที่บริเวณช่วงปลายของถนนลอยเคราะห์ ติดกับถนนลอยเคราะห์ซอย 3ก และอีกฝั่งติดกับโรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง ซึ่งพื้นที่บริเวณอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์นี้จะมีลักษณะเฉพาะตัว คือ เป็นอาคารขนาดใหญ่และเป็นที่ตั้งอยู่ร่วมกันของบาร์เบียร์จำนวนหลายร้าน อีกทั้งยังมีเวทีแข่งขันชกมวยไทยอยู่ภายในพื้นที่ด้านใน ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถพบได้ตามแหล่งของสถานบริการบาร์เบียร์ตามที่ต่างๆ เช่น พัทยา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ที่เคยเปิดให้บริการอยู่ที่ย่านประตูท่าแพ

ประวัติโดยสังเขปของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ที่เห็นในปัจจุบันนี้ เดิมทีนั้นพื้นที่บริเวณนี้เคยเป็นอาคารโกดังเก็บของขนาดใหญ่มาก่อน ต่อมาภายหลังจึงถูกดัดแปลงให้เป็นอาคารห้องแถวแบ่งเช่าสำหรับร้านบาร์เบียร์ต่างๆ ซึ่งจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลไม่สามารถสืบค้นได้ว่าเจ้าของพื้นที่บริเวณนี้เป็นใครที่แน่ชัด และไม่ทราบถึงช่วงระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้ตัวอาคารนี้อีกด้วย

ลักษณะการจัดวางผังของตัวอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์นี้ จะมีลักษณะของการใช้พื้นที่ทางเดินกลางร่วมกันในทุกๆ ร้าน และมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนด้านหน้าจะเป็นพื้นที่ทางเดินโดยมีบาร์เบียร์ตั้งอยู่ขนานทั้ง 2 ฝั่ง และในส่วนพื้นที่ด้านหลังจะมีเวทีมวยไทยตั้งอยู่บริเวณตรงกลาง โดยมีบาร์เบียร์ต่างๆ ตั้งอยู่โดยรอบ โดยร้านที่ตั้งอยู่ทางฝั่งด้านขวาของตัวอาคารจะขนานไปกับถนนลอยเคราะห์ซอย 3ก และตัวอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์นี้จะมีทางเข้าและออกอีกทางบริเวณช่วงด้านหลังติดกับเวทีมวย

ภาพที่ 4.23 ลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบต่างๆ ของพื้นที่โซนที่ 3

พื้นที่บริเวณโซนที่ 3 นี้จึงมีความแตกต่างจากทั้ง 2 โซนที่ผ่านมาเป็นอย่างมาก ทั้งรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เป็นอาคารขนาดใหญ่และมีรูปแบบของการตั้งอยู่ของบาร์เบียร์ภายในอาคารแบบรวมกลุ่มกันอยู่ โดยมีธุรกิจอื่นเพียง 4 ประเภทที่แทรกตัวอยู่ในอาคารดังกล่าว คือ เป็นร้านอาหารแบบฟาสต์ฟู้ด ร้านขายของที่เกี่ยวกับการชกมวย บริษัททัวร์ และร้านทำผม นอกเหนือจากนั้นเป็นบาร์เบียร์ทั้งหมด จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่างชัดเจนในพื้นที่บริเวณนี้ ส่วนบริเวณข้างเคียงที่มีความสัมพันธ์กันคือ บริเวณช่วงก่อนจะถึงจุดตัดระหว่างถนนลอยเคราะห์กับถนนกำแพงดินนั้น สิ่งที่อยู่ติดกับมวยไทยเซ็นเตอร์จะเป็นรั้วของโรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง ซึ่งจะพบการตั้งอยู่ของแผงลอยขายของที่ระลึกต่างๆ ส่วนฝั่งตรงข้ามนั้นจะเป็นที่ตั้งของร้านค้าและธุรกิจต่างๆ เช่น ร้านนวด แผงลอยร้านอาหาร หรือบริษัทประกันชีวิต เป็นต้น

จากรูปแบบของการตั้งอยู่ร่วมกันของบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการอยู่ทั้งสิ้นจำนวนประมาณ 30 ร้าน⁵ การแข่งขันที่เกิดขึ้นได้สร้างควมมีชีวิตชีวาและเป็นพื้นที่ที่มีการแข่งขันกันสูงมากที่สุด อันเป็นความแตกต่างจากพื้นที่โซนอื่นๆ อย่างชัดเจน สำหรับในช่วงเวลากลางวัน (07:01-17:00 น.) นั้น พื้นที่บริเวณมวยไทยเซ็นเตอร์แห่งนี้จะค่อนข้างเงียบเหงา เนื่องจากว่าบาร์เบียร์ต่างๆ จะยังไม่มีพนักงานมาเปิดจนกระทั่งเวลาประมาณ 15:30 น. ไปแล้วถึงจะเริ่มมีผู้คนเข้ามาเตรียมตัวเปิดร้าน และจะเริ่มมีนักท่องเที่ยวนำเข้ามาใช้บริการตั้งแต่เวลาประมาณ 18:30 น. เป็นต้นไป สำหรับในวันปกติจะมีการชกมวยโชว์เพื่อเป็นความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และจะมีการแข่งขันชกมวยไทยสมัครเล่น 2-3 วัน ซึ่งค่าตัวในการเข้าชมการแข่งขันชกมวยจะอยู่ที่ประมาณ 300-500 บาทต่อคน พร้อมทั้งมีคาบาเร่โชว์ของสาวประเภทสองอีกด้วย ซึ่งการชกจะเริ่มประมาณ 21:30 น. จนกระทั่งเวลาประมาณ 23:30 น. จึงแล้วเสร็จ

⁵ ข้อมูลจากการสำรวจเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2554

กิจกรรมการแข่งขันชกมวยดังกล่าวทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบาร์เบียร์แต่ละร้านในโซนที่ 3 นี้ โดยเกิดจากปัจจัยในด้านของตำแหน่งที่ตั้งของร้านแต่ละแห่งที่จะได้รับผลกระทบจากการแข่งขันชกมวยที่ต่างกันออกไป จึงทำให้วิถีการทำงานของสาวบาร์เบียร์ในพื้นที่บริเวณโซนที่ 3 นี้จะมีลักษณะที่แตกต่างจากโซนอื่นๆ เป็นอย่างมาก เช่น สาวบาร์เบียร์บางร้านนอกจากจะต้องมีการเชื้อเชิญหรือเรียกลูกค้าบริเวณพื้นที่ด้านหน้าร้านในวันปกติแล้ว ยังจะต้องมีการออกมาเรียกลูกค้าด้านหน้าอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ที่บริเวณริมถนนลอยเคราะห์ เพื่อให้ลูกค้าชาวต่างชาติซื้อตั๋วเข้าไปใช้บริการด้านใน เนื่องจากบาร์เบียร์ที่พวกเขาทำงานอยู่ต้องอาศัยทางเข้าและออกทางส่วนกลางของทางอาคาร เป็นต้น นี่จึงเป็นอีกรูปแบบที่สร้างสีสัน ความมีชีวิตชีวา และเป็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นเฉพาะกับบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 แห่งนี้

▪ การเข้าถึง การมองเห็น และการรับรู้ภายในพื้นที่โซนที่ 3

ตำแหน่งที่ตั้งของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์แห่งนี้ตั้งอยู่ช่วงท้ายของถนนลอยเคราะห์ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ใกล้กับถนนกำแพงดินและแหล่งท่องเที่ยวย่านไนท์บาซาร์ การเข้าถึงด้วยการสัญจรโดยยานพาหนะต่างๆ จึงต้องผ่านพื้นที่โซนที่ 1 และโซนที่ 2 ซึ่งเมื่อมาถึงด้านของอาคารแล้วก็จะต้องเปลี่ยนการสัญจรเป็นการเดินเท้าเพื่อเข้าไปสู่ภายในอาคาร เนื่องจากว่าภายในอาคารนั้นไม่สามารถนำยานพาหนะเข้าไปได้ เพราะฉะนั้นแล้วการสัญจรด้วยการเดินเท้าจึงเป็นวิธีการที่สะดวกที่สุด แต่ก็มีบาร์เบียร์บางร้านในบริเวณนี้ที่ตั้งอยู่ติดกับถนนลอยเคราะห์ซอย 3ก ซึ่งจะมีทางเข้าอีกทางหนึ่งซึ่งทำให้ตัวร้านสามารถเข้าถึงด้วยการสัญจรโดยยานพาหนะต่างๆ สำหรับการเดินทางเข้าถึงพื้นที่ในโซนที่ 3 นี้ด้วยการเดินเท้า หากสัญจรมาจากทิศทางของย่านไนท์บาซาร์จะสามารถเข้าถึงพื้นที่ในโซนที่ 3 นี้ได้สะดวกที่สุด เพราะไม่ต้องอ้อมผ่านพื้นที่โซนอื่นๆ ของถนนลอยเคราะห์

ภาพที่ 4.24 แสดงระบบการเข้าถึง ความหนาแน่นและความเร็วของการสัญจร และมุมมองและการมองเห็นในพื้นที่โซนที่ 3

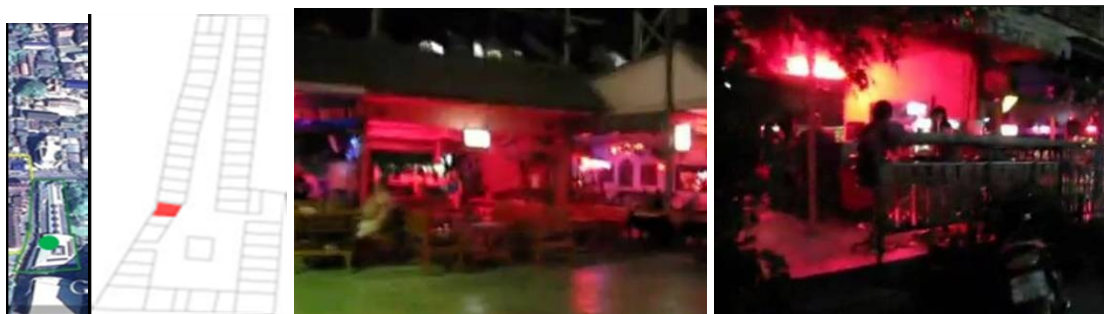
สำหรับการสัญจรและการจราจรที่ผ่านมาถึงด้านหน้าของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์นั้น โดยปกติแล้วความเร็วของการสัญจรและความหนาแน่นของการจราจรจะมีไม่ค่อยมาก แต่โดยส่วนใหญ่จะเกิดการชะลอตัวของการจราจรเพื่อหยุดดูบริเวณด้านหน้าจึงทำให้บางครั้งก็เกิดความหนาแน่นของการจราจรขึ้นมาบ้าง แต่ในวันที่มีการชกมวยนั้นจะมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความเร็วและความหนาแน่นของการจราจรจะมีปริมาณที่คับคั่งและหนาแน่นอย่างมากในช่วงบริเวณด้านหน้าของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ ซึ่งทำให้เกิดการติดขัดของการจราจรขึ้นมาบ้างในวันที่มีคนให้ความสนใจการชกมวยไทยเป็นจำนวนมาก

ในส่วนด้านหน้าของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ที่มีความกว้างและมีการประดับตกแต่งด้วยป้ายไฟนีออนคัดทำให้พื้นที่บริเวณโซนที่ 3 นี้สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย มุมมองจากทิศทางต่างๆ ไม่มีองค์ประกอบใดๆ มาบดบังจึงทำให้การมองเห็นและการรับรู้ถึงความเป็นอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์สามารถทำได้อย่างชัดเจน

- ข้อมูลการใช้งานในระดับของตัวอาคาร (บาร์เบียร์) ในส่วนพื้นที่ด้านหน้าและริมถนนในพื้นที่โซนที่ 3

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นถึงองค์ประกอบและรูปแบบทางกายภาพต่างๆ ของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ซึ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบทางกายภาพของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 ที่แต่ละร้านไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนของบาร์เบียร์ในโซนที่ 2 นี้คือ รูปแบบของการตกแต่งและการใช้พื้นที่ที่ต่างกันของบาร์เบียร์แต่ละร้าน โดยในโซนที่ 3 นี้ทำการเก็บข้อมูลจากบาร์เบียร์จำนวน 2 ร้าน ดังนี้

1. ร้าน Ball Bar

ภาพที่ 4.25 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Ball Bar และภาพทางด้านหน้าและด้านหลังร้าน

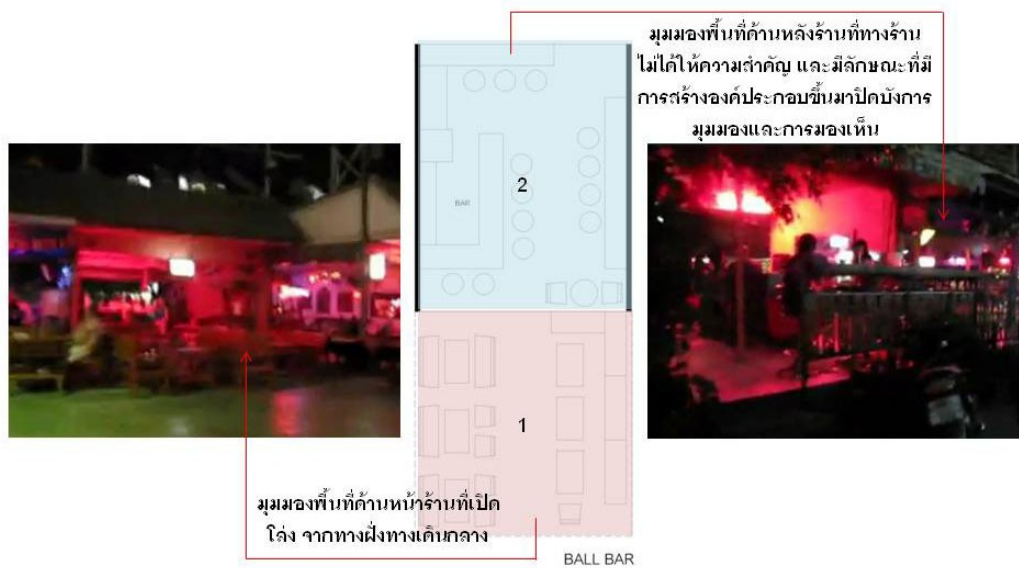
ตั้งอยู่ในตำแหน่งมุมทางขวาของเวทีมวยเมื่อเดินเข้าไปจากทางเข้าด้านหน้าของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ ซึ่งร้าน Ball Bar นี้มีลักษณะพิเศษ คือ มีทางเข้าอีกทางหนึ่งจากถนนลอยเคราะห์ซอย 3 จึงเป็นหนึ่งในบาร์เบียร์ของพื้นที่โซนที่ 3 จำนวนไม่กี่ร้านที่สามารถสัญจรและเข้าถึงด้วยการสัญจรด้วยยานพาหนะ โดยตัวร้านมีลักษณะเป็นห้องแถวแบ่งเช่า โดยมีลักษณะของการใช้งาน

พื้นที่ด้านหน้าที่ค่อนข้างมาก และมีรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นหน่วยวิจัยที่สำคัญของการเก็บข้อมูลในส่วนของการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าร้าน ดังนี้

1.) การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้าน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

- พื้นที่ด้านหน้าร้านฝั่งติดกับเวทีมวย รูปแบบของการใช้พื้นที่คือ การนำชุดโต๊ะและเก้าอี้ต่างๆ ของทางร้านออกไปตั้ง ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้ทั้งหมดเป็นพื้นที่ส่วนกลางของทางอาคาร โดยขอบเขตของแต่ละร้านจะอาศัยแนวผนังของตัวร้านเป็นเกณฑ์ ซึ่งจะทำให้พื้นที่ของร้าน Ball Bar คูกว้างขึ้นมากเนื่องจากมีความยาวจากตำแหน่งของร้านที่ตั้งอยู่ตรงมุมเวทีมวย แต่สำหรับวันที่มีการชกมวยนั้น การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านจะเป็นลักษณะของการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ โดยจะนำไปตั้งไว้ติดกับเวทีมวยและหันหน้าไปทางเวทีมวยโดยตรง ซึ่งจะถูกระบุว่า “โต๊ะมวย” ซึ่งการใช้งานในส่วน of พื้นที่ภายในร้านจะมีรูปแบบเป็นปกติ แต่จะมีการชิงผ้าเพื่อปิดบังการมองเห็นจากภายในมาสู่บริเวณเวทีมวย เนื่องจากว่าทางร้านมีทางเข้าและออกอีกทางหนึ่งทางด้านหลัง และมีข้อตกลงภายในพื้นที่ร่วมกันว่าลูกค้าที่จะเข้ามาชมการแข่งขันชกมวยจะต้องเสียค่าเข้าชม ซึ่งทำให้บาร์เบียร์อย่างเช่นร้าน Ball Bar สามารถจะสร้างทางเลือกให้กับลูกค้าที่ไม่ต้องการดูมวยหรือลูกค้าขาประจำของทางร้านที่จะสามารถใช้ทางเข้าและออกทางด้านหลังโดยไม่ต้องจ่ายเงินค่าเข้าชม

- พื้นที่ด้านหลังร้าน (ด้านหลังจากการเข้ามาทางถนนลอยเคราะห์ซอย 3ก) เป็นอีกส่วนที่เปรียบเสมือนด้านหน้าร้านอีกทางหนึ่งเนื่องจากว่า ด้านหลังร้านจะมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัดเจนในวันที่มีการชกมวย ทางเข้าและออกทางด้านหลังนี้จะกลายเป็นข้อได้เปรียบที่สามารถสร้างทางเลือกให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าตั๋วแต่ก็สามารถเข้ามาใช้บริการได้ ลักษณะของการใช้งานพื้นที่ทางด้านหลังร้าน Ball Bar มีเพียงทางเดินเข้าและออก ซึ่งมีความสูงจากถนนในซอยอยู่ประมาณ 40 ซม. ส่วนพื้นที่ทางด้านขวาจะเป็นบาร์ไม้ที่นั่งหันหน้าออกไปทางถนนในซอย โดยมีความยาวตลอดแนวด้านหลัง

ภาพที่ 4.26 ภายแสดงการใช้พื้นที่ด้านหน้าและหลังของร้าน Ball Bar

2. การตกแต่งด้านหน้า นอกจากการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในส่วนด้านหน้าแล้วนั้น การตกแต่งของร้าน Ball Bar มีเพียงการติดป้ายไฟชื่อร้าน และการทำสีชมพูอมส้มที่เป็นสีเดียวกับผนังภายในร้านบางส่วน

3. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้าน พบว่าโดยส่วนใหญ่จะเป็นการนั่งดื่มของลูกค้าเป็นหลัก ซึ่งบาร์เบียร์แห่งนี้จะมีลูกค้าใช้บริการพื้นที่ด้านหน้าเป็นจำนวนมาก ซึ่งการจัดวางชุดและเก้าอี้ของร้านจะมีลักษณะที่ทุกๆ โต๊ะมีความต่อเนื่องกัน โดยที่ลูกค้าแต่ละโต๊ะสามารถแบ่งปันพื้นที่และนั่งด้วยกันได้ ลูกค้าที่มานั่งจึงมีทั้งแบบที่มาคนเดียวและมาหลายคน แต่สำหรับวันที่มีการแข่งขันชกมวยแล้วนั้น พื้นที่ด้านหน้าจะไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับร้านอื่นๆ ข้างเคียง

4. มุมมองและการมองเห็น ร้าน Ball Bar เป็นร้านที่ถือได้ว่าอยู่ในมุมอับของมุมมองและการมองเห็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากตั้งอยู่บริเวณมุมของพื้นที่ช่วงด้านหลัง แต่ด้วยลักษณะของการเป็นพื้นที่บริเวณที่สุดทางเดินช่วงกลางที่เป็นทางแยก จึงทำให้เกิดการหยุดเพื่อตัดสินใจเลือกเส้นทางเดินและดูบรรยากาศโดยรอบ ซึ่งจะทำให้ร้าน Ball Bar สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนทั้งพื้นที่นั่งด้านหน้าและพื้นที่ภายในร้าน โดยที่ไม่มีการบดบังจากองค์ประกอบใดๆ ทั้งสิ้น

2. Sakura Bar

ภาพที่ 4.27 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Sakura Bar และมุมมองและการมองเห็นที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านหน้าและหลังร้าน

เป็นร้านที่ตั้งอยู่ส่วนที่ลึกสุดของเวทีมวย โดยตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับทางเดินกลางของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ โดยตั้งอยู่ในอาคารห้องแถวแบบแบ่งเช่า ที่มีพื้นที่นั่งด้านหน้าที่เป็นทางเดินและพื้นที่ว่างหน้าเวทีมวย โดยมีการใช้งานพื้นที่ภายนอกอันเป็นรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นหน่วยวิจัยที่สำคัญ ดังนี้

1. การใช้พื้นที่ด้านหน้าร้าน จากลักษณะที่ตัวอาคารของที่ร้าน Sakura Bar เป็นอาคารห้องแถวแบบแบ่งเช่าที่มีความกว้างถึง 2 คูหาและตั้งอยู่ติดกับเวทีมวย จึงทำให้มีบาร์เปียร์แห่งนี้มีพื้นที่ด้านหน้าค่อนข้างมาก ทางร้านจึงสามารถจัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปแบบของการใช้งานที่ค่อนข้างสบาย ได้แก่ โซฟาและเก้าอี้หวาย แต่ขณะเดียวกันนั้น ในวันที่มีการแข่งขันชกมวย พื้นที่ด้านหน้าทั้งหมดของร้านจะถูกกลืนไปเป็นพื้นที่ที่มีส่วนกลางของกิจกรรมมวย กล่าวคือ ชุดโต๊ะและเก้าอี้ด้านหน้าทั้งหมดจะต้องถูกนำไปวางรวมกันที่แนวเวทีมวยด้านหน้าและกลายสภาพไปเป็น ”โต๊ะมวย” ส่วนพื้นที่บริเวณทางเดิน และทางเข้าและออกของร้านนั้นก็จะต้องใช้พื้นที่ของส่วนกลาง ซึ่งลูกค้าที่จะเข้ามาใช้บริการที่ร้านจะต้องเสียค่าเข้าชมมาก่อนจึงจะเข้ามาใช้บริการได้

ภาพที่ 4.28 ภาพบรรยากาศของการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าร้าน Sakura Bar ระหว่างวันที่ไม่มีการแข่งขันชกมวยกับวันที่มี

2. การตกแต่งด้านหน้าร้าน พบเฉพาะการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในส่วนด้านหน้า และมีการวางประดับตกแต่งด้วยต้นไม้บริเวณเสากลางร้านเพื่อลดทอนความเด่นของเสาที่ตั้งอยู่ตรงกลางออกไป และในผนังด้านข้างทั้งสองฝั่งเพื่อความสวยงามและเป็นตัวกั้นแนวเขตของร้านอีกด้วย ในส่วนด้านบนจะพบการติดป้ายไฟชื่อร้านที่มีภาพกราฟิกสื่อสารไปในทางความเป็นญี่ปุ่น และมีการทาสีฟ้าที่บริเวณคานและเสาด้านหน้าของตัวร้าน

3. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้าน โดยส่วนใหญ่แล้วจะถูกใช้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เป็นพื้นที่นั่งดื่มและพูดคุยของลูกค้าที่สามารถชมการชกมวยทั้งที่เป็นการแข่งขันจริงและที่ต่อยโชว์ และอีกส่วนก็จะเป็นพื้นที่นั่งของสาวบาร์เบียร์ที่จะคอยกล่าวทักทายนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินผ่านไปผ่านมามีบริเวณรอบๆ เวทีมวย

4. มุมมองและการมองเห็น สามารถแบ่งประเด็นของมุมมองและการมองเห็นออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ในขณะที่เดินทางเข้ามาจากช่วงทางเดินกลางของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์ เมื่อเดินมาถึงด้านหน้าเวทีมวยแล้วจะพบว่า ตำแหน่งที่ตั้งของร้าน Sakura Bar นั้นตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับแนวทางเดินพอดี แต่มุมมองและการมองเห็นตัวร้านทำได้น้อยมาก เนื่องจากว่าโดนเวทีมวยบดบังมุมมองไว้ ส่วนในลักษณะที่เมื่อเดินอ้อมเวทีมวยมาแล้วไม่ว่าจะทางซ้ายหรือทางขวาจะพบว่ามุมมองและการมองเห็นที่เปิดกว้างขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถเห็นส่วนต่างๆ ของตัวร้านได้อย่างชัดเจนโดยไม่มีอะไรมาบดบัง

มุมมองในมุมตรง ด้านหน้าร้านจะไม่มองเห็นองค์ประกอบใดๆ มาบดบัง

เมื่อเดินทางเข้ามาจากทางเดินกลางจะพบว่าการกีดขวางการมองเห็นจากองค์ประกอบต่างๆ เช่น เวที หรือ เสา เป็นต้น

ภาพที่ 4.29 ภาพแสดงมุมมองและการมองเห็นร้าน Sakura Bar จากทิศทางการเดินต่างๆ

สรุปจุดเด่นและจุดด้อยของพื้นที่โซนที่ 3

1.) กิจกรรมการชกมวยถือเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จึงเป็นผลดีต่อบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 ที่จะมีตัวช่วยในการสร้างแรงดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะท่องเที่ยวบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 นี้

2.) การอยู่ร่วมกันย่อมส่งผลต่อการแข่งขันกันที่ค่อนข้างสูง ทำให้เกิดรูปแบบต่างๆ ของการตกแต่งที่ความหลากหลายและมีสีสันให้กับพื้นที่ในโซนนี้เป็นอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกันก็อาจมีบรรยากาศที่ค่อนข้างมีความวุ่นวายมากจนทำให้ลูกค้าบางกลุ่มตัดสินใจที่จะไปเลือกใช้บริการในพื้นที่โซนอื่นๆ

3.) ลักษณะตัวอาคารที่เป็นพื้นที่กึ่งปิด คือ ทางเดินหลักอยู่ในอาคาร ทำให้พบการแสดงออกและนำเสนอตัวตนของสาวบาร์เบียร์ที่ค่อนข้างชัดเจน และผู้ที่สัญจรในช่วงทางเดินในอาคารดังกล่าวมีเวลาที่ค่อนข้างมากในการเลือกตัดสินใจใช้บริการแต่ละร้าน

4.) ความหลากหลายที่กลายเป็นข้อได้เปรียบและเสียเปรียบจากลักษณะของพื้นที่และที่ตั้งของบาร์เบียร์แต่ละร้านในพื้นที่โซนที่ 3 นี้ เช่น การมีทางเข้าและออกทางเดียวหรือสองทาง หรือการมีห้องน้ำให้บริการภายในร้านหรือการที่ต้องใช้บริการของส่วนกลาง ส่งผลต่อการใช้บริการของลูกค้า

5.) การตั้งอยู่ช่วงปลายสุดของพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์ย่อมเกิดข้อเสียเปรียบจากบาร์เบียร์ในโซนอื่น ๆ เนื่องจากลูกค้าบางกลุ่มที่เดินทางมาจากถนนลอยเคราะห์ อาจตัดสินใจใช้บริการบาร์เบียร์ในโซนอื่นๆ ก่อนที่จะเดินทางมาถึงโซนที่ 3 นี้ แต่ขณะเดียวกันความลึกของพื้นที่และระยะทางที่ค่อนข้างลึกนั้นก็อาจเป็นผลดีต่อการที่จะถูกตรวจสอบจากสายตาของคนภายนอกและเป็นผลดีในแง่ของการที่จะสามารถถ่วงเวลาในการที่จะถูกตรวจสอบจากผู้บังคับใช้กฎหมายอีกด้วย

4.4 บทสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลด้านกายภาพ ภูมิศาสตร์ และสถาปัตยกรรมในพื้นที่

จากการเก็บข้อมูลของพื้นที่ถนนลอยเคราะห์ทั้ง 3 โซนพบว่า บาร์เบียร์โดยส่วนใหญ่ของย่านถนนลอยเคราะห์ จะมีการให้ความสำคัญกับการใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับด้านการรับรู้ มุมมองและการมองเห็น โดยมีวัตถุประสงค์หลักก็เพื่อช่วงชิงโอกาสในการที่จะทำให้ลูกค้าสังเกตเห็นและตัดสินใจเข้ามาใช้บริการ ซึ่งรายละเอียดทางกายภาพของพื้นที่ในแต่ละโซนนั้นจะเป็นเหตุและปัจจัยของรูปแบบการแสดงออกที่เกิดขึ้น ทำให้เห็นได้ว่าบาร์เบียร์ทั้ง 3 โซนนี้นั้นมีความแตกต่างกันทั้งบุคลิกและการแสดงออกของการใช้พื้นที่หน้าร้าน และยังปรากฏร่องรอยของปฏิบัติการที่เกิดขึ้นในพื้นที่ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในส่วนของการที่เจ้าของบาร์เบียร์ที่มีความพยายามต่อรองกับปัจจัยทางด้านที่ตั้งและตัวอาคาร โดยปรากฏให้เห็นในรูปแบบของการวางแผนต่างๆ เช่น ลักษณะของการเลือกที่จะอำพรางหรือการเปิดเผยการมองเห็นตัวร้าน เป็นต้น โดยความพยายามดังกล่าวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ด้านหน้าร้านนี้ถือเป็นกระบวนการของการต่อรองที่เกิดขึ้นที่อยู่ระหว่างพื้นที่ส่วนตัว (พื้นที่

ด้านหน้าของร้าน) กับพื้นที่สาธารณะ (พื้นที่บริเวณทางเดินเท้า) ซึ่งเป็นกระบวนการของที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมกันทั้งในแง่ของการรักษาอำนาจและการต่อรองกับกลุ่มคนทุกกลุ่มในพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์

4.4.1 ลักษณะของการแบ่งพื้นที่และการใช้งานพื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้าน

เมื่อพิจารณาถึงการใช้งานพื้นที่ ในส่วนของพื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้าน จะพบว่าพื้นที่ทั้ง 2 ส่วนนี้ เป็นพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์ร่วมกัน แต่ก็สามารถแบ่งขอบเขตตามลักษณะของการใช้งานที่ค่อนข้างจะชัดเจนได้ ดังนี้

1. บริเวณพื้นที่ด้านนอกร้าน พื้นที่บริเวณที่อยู่นอกขอบเขตของบาร์เบียร์ เช่น บริเวณแนวทางเดินเท้าหรือบริเวณทางเดินกลางของอาคาร โดยบริเวณนี้จะถูกใช้เป็นที่ของการสร้างความน่าสนใจและดึงดูดใจของตัวสาวบาร์เบียร์และตัวบาร์เบียร์เองที่จะถูกนำเสนอไปสู่นักท่องเที่ยวที่ผ่านไปผ่านมา เพื่อให้เกิดการตัดสินใจเข้ามาใช้บริการ โดยเฉพาะกับตัวสาวบาร์เบียร์เองที่จะใช้พื้นที่บริเวณด้านนอกนี้เป็นพื้นที่แรกในการสร้างความน่าสนใจให้กับตัวพวกเธอ พื้นที่บริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่ของการแสดงออกของวิธีการต่างๆ ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ง่ายกว่าพื้นที่ด้านในร้าน โดยส่วนใหญ่แล้วการก้าวออกมาพื้นที่บริเวณนี้มักจะเป็นการออกมาเพื่อหวังผลโดยเฉพาะกับช่วงเวลาที่มียูกค้าเดินผ่านหรือนั่งรถผ่าน ซึ่งในช่วงเวลาอันสั้นนี้พวกเธอจะต้องมีวิธีการแสดงออกและนำเสนอตัวตนตามวิธีการของแต่ละคน เช่น การกล่าวทักทายหรือการแสดงท่าทางที่ชวนออกมาบ้าง โดยจะต้องพยายามที่จะเข้าถึงตัวกลุ่มเป้าหมายของพวกเธอให้ได้อย่างใกล้ชิดแบบถึงเนื้อถึงตัวให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ง่ายมากยิ่งขึ้น

2. บริเวณพื้นที่ด้านหน้าร้าน พื้นที่บริเวณนี้อาจมีขนาดเล็กหรือใหญ่ขึ้นอยู่กับรูปแบบของอาคาร โดยส่วนใหญ่แล้วจะถูกใช้งานใน 2 รูปแบบหลัก คือ รูปแบบแรก สาวบาร์เบียร์จะนิยมนั่งพื้นที่ด้านหน้าร้านเพื่อรอที่จะมีโอกาสในการเชิญชวนหรือเรียกลูกค้า โดยส่วนใหญ่จึงมักจะนั่งหันหน้าออกมาด้านนอกเพื่อให้สามารถสังเกตความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้ และรูปแบบที่สอง พื้นที่บริเวณนี้โดยส่วนใหญ่จะถูกใช้สำหรับการนั่งดื่มและพูดคุยของลูกค้า ซึ่งเป็นที่สังเกตว่า สาวบาร์เบียร์ส่วนใหญ่จะยังคงเลือกที่จะนั่งในทิศทางที่จะสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวด้านนอกร้านและสะดวกที่จะลุกออกมาจากโต๊ะได้โดยง่ายอีกด้วย แม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาที่กำลังนั่งให้บริการลูกค้าอยู่ก็ตาม

บริเวณพื้นที่ด้านนอกร้านและบริเวณพื้นที่ด้านหน้าร้านนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญสำหรับสาวบาร์เบียร์เป็นอย่างมากสำหรับการทำงานของพวกเธอที่อยู่ในช่วงของขั้นตอนของการเชิญชวนและการเลือกลูกค้า แต่ในขณะเดียวกันนั้น บริเวณพื้นที่อื่นๆ ก็ไม่ได้มีความสำคัญที่ลดน้อยลงไปมากนัก แต่ความแตกต่างอาจเกิดขึ้นจากประโยชน์ใช้สอยของแต่ละ

พื้นที่และขั้นตอนของการทำงานที่จะมีรูปแบบการใช้งานพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งพื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้านก็อาจถูกใช้ในการทำงานขั้นตอนต่างๆ ของการทำงาน ทั้งการนั่งดื่มและการให้บริการได้อีกด้วย

4.4.2 การใช้พื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้านกับต่อรองของบาร์เบียร์ในโซนต่างๆ

จากข้อมูลที่ได้ในการเก็บข้อมูลภาคสนามของพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์ในโซนต่างๆ และในส่วนของบาร์เบียร์ร้านต่างๆ ที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า ธุรกิจบาร์เบียร์ที่เกิดขึ้นในย่านถนนลอยเคราะห์ในร้านและทุกโซนนั้น ต่างได้รับแรงกดดันที่เป็นแรงกระทำจากโครงสร้างสังคมในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นจากทางด้านภาครัฐกับการบังคับใช้กฎหมาย หรือกับภาคสังคมและชุมชน ที่ตีตราธุรกิจบาร์เบียร์ให้มีความหมายในเชิงลบต่างๆ นานา จึงทำให้บาร์เบียร์ร้านต่างๆ ต้องสร้างกระบวนการที่จะนำเสนอตัวตนและแสดงออกภาพลักษณ์ต่างๆ ผ่านรูปแบบของการใช้พื้นที่ทางสังคมและพื้นที่ทางสถาปัตยกรรม เพื่อที่จะสามารถต่อรองกับแรงต่างๆ ที่เข้ามากระทำกับความอยู่รอดของความเป็นบาร์เบียร์ในพื้นที่ย่านถนนลอยเคราะห์

ในส่วนของแรงกระทำที่เข้ากระทำกับบาร์เบียร์นั้นสามารถแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ แรงกระทำที่เกิดจากภาครัฐ และแรงกระทำที่เกิดจากภาคสังคมและชุมชน โดยแรงกระทำจากทั้ง 2 ส่วนนี้ต่างมีพลวัตซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเห็นได้จากความพยายามในการต่อรองของภาคสังคมและชุมชนที่พึ่งพาอำนาจของภาครัฐในการปฏิบัติการ เช่น การเข้าร้องเรียนกับภาครัฐ หรือภาครัฐเองที่พยายามใช้วิธีการที่จะหิบบิ๊ยมและส่งผ่านอำนาจที่ตนเองมีอยู่ด้วยการให้อำนาจให้ชุมชนมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างบทบาทในการควบคุมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การที่ภาครัฐพยายามจัดให้มีการประชุมรวมกลุ่มภายในชุมชนและพัฒนาไปจนมีการมอบอำนาจบางส่วนมายังชุมชนด้วยการจัดตั้งตำรวจชุมชน เป็นต้น ซึ่งในส่วนของบาร์เบียร์เองนั้นก็พยายามหาเทคนิควิธีมีที่นำมาใช้ในการต่อรอง โดยอาศัยความแตกต่างของตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ในแต่ละโซน จึงเป็นผลให้บาร์เบียร์แต่ละร้านมีวิธีการของการต่อรองที่แตกต่างกันออกไป โดยในส่วนของการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยจะพยายามอธิบายถึงกระบวนการของการใช้พื้นที่และการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้งที่เป็นการต่อรองและเป็นความพยายามรักษาอำนาจในการควบคุมต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความรู้ตามทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพื้นที่ ที่ว่าง และสถาปัตยกรรม โดยลักษณะที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้ดังนี้

■ คุณลักษณะของพื้นที่แห่งการแข่งขันและการแสดงออก

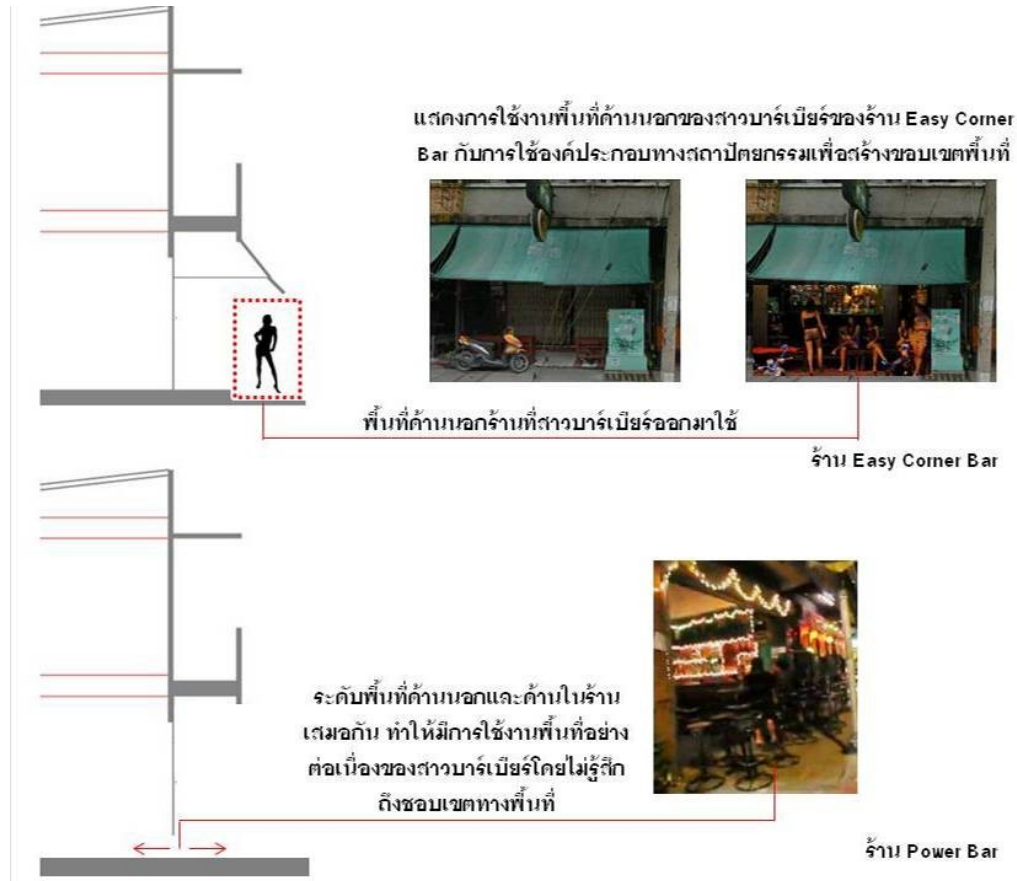
เป็นการใช้พื้นที่บริเวณด้านหน้าและด้านนอกร้านในการถ่ายทอดและการแสดงออกต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกิดความสนใจ ซึ่งบาร์เบียร์ส่วนใหญ่ที่พบในพื้นที่โซนที่ 1 และโซนที่ 3 นี้จะมีความใกล้เคียงกัน แตกต่างกันตรงที่พื้นที่โซนที่ 1 เกิดขึ้นบนทางเดินเท้า ส่วนในพื้นที่โซนที่ 3 จะเกิดขึ้นช่วงทางเดินกลางของตัวอาคาร โดยมีวิธีการที่ใกล้เคียงกัน คือ การเลือกที่จะใช้พื้นที่

บริเวณด้านหน้าร้านในการที่จะให้สาวบาร์เปียร์ของร้านออกมาทำหน้าที่เชิญชวนหรือการแสดงออกต่างๆ โดยที่จะต้องแข่งขันกันในแต่ละร้านเพื่อที่จะได้ใกล้ชิดและสามารถสื่อความหมายได้มากที่สุด

สำหรับบาร์เปียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 การใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกอาคารจะมีลักษณะร่วมกันคือ มีการเน้นเฉพาะรูปแบบการใช้พื้นที่และการตกแต่งของด้านหน้าอาคารเฉพาะที่ชั้นล่างมากกว่าการตกแต่งบริเวณชั้นบนขึ้นไป และด้วยการเลือกวิธีการแสดงออกที่ทางเดินเท้านี้ จึงอาจเป็นสาเหตุของการถูกโจมตีจากโครงสร้างสังคมภายนอกในด้านของการแสดงออกที่ดูเป็นการกระตุนและเร่งเร้าของสาวบาร์เปียร์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน โดยในบาร์เปียร์ที่เป็นพื้นที่ศึกษาร้าน Easy Corner Bar พบว่ามีการสร้างรูปแบบพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ปิดล้อมที่มีทางเข้าและออกได้ทางเดียวนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการวิธีการในความพยายามที่จะคงไว้ซึ่งอำนาจของพื้นที่ภายในร้าน โดยใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านเป็นพื้นที่กันชน (Buffer Space) โดยที่พื้นที่ด้านนอกร้านนั้นก็จะเป็นพื้นที่อิสระที่จะถูกใช้ด้วยวิธีการใดก็ได้ โดยมีการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมอย่างเช่น ตัวกันสาดผ้าใบที่ยื่นออกมาบนแนวทางเดินเท้าอย่างชัดเจน จึงทำให้ภาพตัวแทนของตัวร้านยังคงถูกถ่ายทอดไปสู่บริเวณบริเวณทางเดินเท้า ทำให้ตัวสาวบาร์เปียร์ที่ออกไปใช้พื้นที่ด้านนอกนั้นสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ แต่สำหรับร้าน Power Bar พบว่าการใช้งานพื้นที่ด้านนอกและด้านหน้าร้านนั้นมีความใกล้ชิดกันเป็นอย่างมาก โดยมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในลักษณะเปิดที่สามารถเข้าถึงได้จากทุกทิศทางและไม่ได้มีการยกระดับพื้นให้มีความแตกต่าง จึงไม่ได้มีลักษณะของการสร้างแนวเขตที่ชัดเจน ระหว่างพื้นที่ทั้งสอง ซึ่งทำให้ตัวสาวบาร์เปียร์ที่ออกมาเชิญชวนลูกค้าอยู่ระหว่างพื้นที่ทั้งสองที่มีลักษณะขอบเขตที่กำกวมกันอยู่นั้น ก็สามารถที่จะมีการแสดงออกโดยไม่ต้องห่วงการจับจ้องจากสายตาภายนอกได้เช่นกัน

จากบาร์เปียร์ที่เป็นกรณีศึกษาทั้งสองนั้น ผู้วิจัยพบว่า หากการเลือกใช้พื้นที่บริเวณทางเดินเท้านี้ เป็นกลไกที่เกิดขึ้นจากปัจจัยของลักษณะทางกายภาพและภูมิศาสตร์ของพื้นที่ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีที่ว่าด้วยผลผลิตของที่ว่าง (The Production of Space) ของฮองรี เลอแฟร์ (Henri Lefebvre) ผลผลิตทางพื้นที่ที่ปรากฏจึงกลายเป็นลักษณะของรูปแบบบาร์เปียร์ของพื้นที่โซนที่ 1 คือ มีการใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านโดยเฉพาะกับบริเวณทางเดินเท้าที่สาวบาร์เปียร์จะมีการนำเสนอตัวตนและการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ที่ชัดเจนและเข้าถึงตัวนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด ซึ่งถือเป็นการท้าทายอำนาจและแรงกระทำจากภายนอกอย่างเต็มตัว เพราะฉะนั้นรูปแบบของการใช้พื้นที่ของการแสดงออกในบริเวณด้านนอกและด้านหน้าร้านของบาร์เปียร์ส่วนใหญ่ในพื้นที่โซนที่ 1 นี้ ได้สร้างให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ของบาร์เปียร์และการแสดงออกของสาวบาร์เปียร์ที่ผู้คนส่วนใหญ่เข้าใจไปว่าเป็นรูปแบบของบาร์เปียร์ตามแบบ

ฉบับของย่านถนนลอยเคราะห์ ซึ่งกลายเป็นการให้ความหมายที่หยุดนิ่งและตายตัวให้กับความเป็นบาร์เบียร์ในย่านถนนลอยเคราะห์เกิดขึ้น

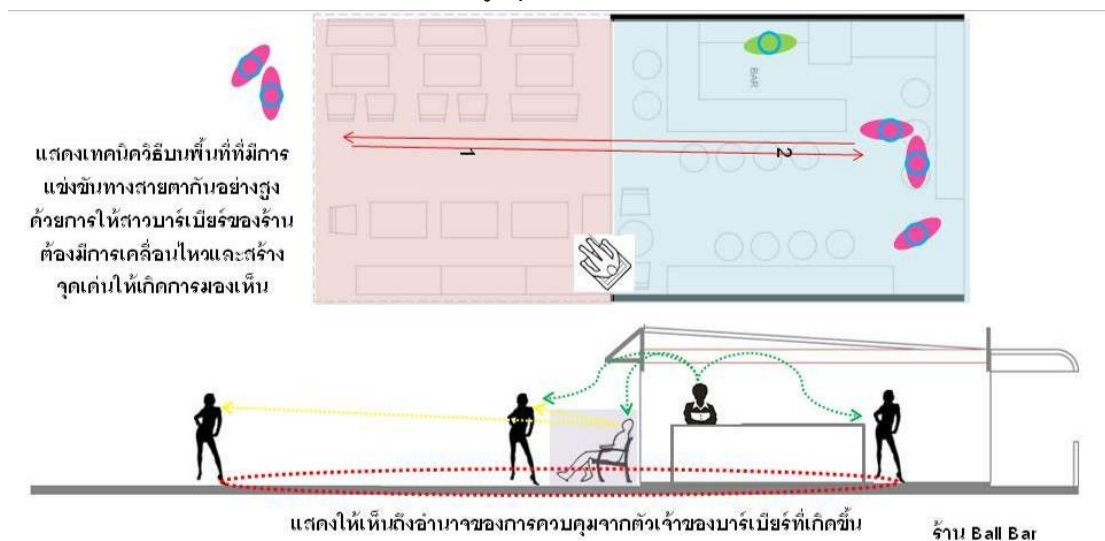

ภาพที่ 4.30 ภาพแสดงการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้าน Easy Corner Bar และร้าน Power Bar เพื่อการแสดงออกและการแข่งขันกันของสาวบาร์เบียร์

สำหรับบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 จะมีการให้ความสำคัญกับการใช้ทางเดินกลางภายในอาคารร่วมกัน ซึ่งเปรียบได้กับการใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 โดยพบว่าบาร์เบียร์ต่างๆ ไม่ว่าจะมีความเข้าและออกหนึ่งทางหรือสองทางก็ตาม ต่างไม่ได้ให้ความสำคัญในการเชื่อมต่อลูกค้าจากถนนทางฝั่งด้านนอกอาคารเท่ากับการใช้พื้นที่ทางเดินกลางในการเชิญชวนลูกค้า ทำให้เกิดการแข่งขันกันทั้งทางด้านของการตกแต่งด้านหน้าร้านและการตกแต่งภายใน แสง สี ป้ายไฟ การใช้งานพื้นที่ และรวมถึงการแสดงออกของตัวสาวบาร์เบียร์บริเวณช่วงทางเดินกลางของอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์อย่างชัดเจน

จากพื้นที่ศึกษาร้าน Ball Bar พบว่าการใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านนั้นมีวิธีการที่มีการจัดวางผังและวางตำแหน่งแห่งที่ของตัวสาวบาร์เบียร์ที่จะต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่ระหว่างพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะกับพื้นที่ด้านนอกที่ตัวสาวบาร์เบียร์จะแข่งขันกันช่วงชิงจังหวะในการเข้าหาลูกค้า ซึ่งสร้างให้เกิดการแสดงออกและการมองเห็นที่เป็นการล่อลวงความรู้สึกให้กับลูกค้าถึงอำนาจใน

ความเป็นเพศชายและความเป็นลูกค้ายที่เข้ามาใช้บริการ โดยที่แท้จริงแล้วอำนาจในการควบคุมจะยังคงอยู่ที่ตัวเจ้าของบาร์เบียร์และตัวสาวบาร์เบียร์เช่นเดิม หรืออย่างเช่นในกรณีของร้าน Sakura Bar ที่แม้ว่าขอบเขตของพื้นที่ด้านหน้าร้านนั้นไม่มีความชัดเจนมากนัก แต่การแสดงออกของภาพตัวแทนของตัวร้านที่เกิดขึ้นนั้นถูกนำเสนอผ่านภาพกราฟิกต่างๆ ภายในตัวร้านที่เปรียบเสมือนเป็นฉากหลังที่บ่งบอกความหมายที่มีลักษณะของการเปรียบเทียบ เช่น ภาพดอกไม้กับความเป็นผู้หญิง เป็นต้น ซึ่งความพยายามในการสื่อสารข้อความต่างๆ เหล่านี้ออกมาจากตัวบาร์เบียร์และเจ้าของบาร์เบียร์ไปสู่ตัวลูกค้า จึงเป็นลักษณะของความพยายามที่แยบยลในการสื่อสารที่อาจไม่ต้องการมีการกล่าวออกมาตรงๆ ซึ่งจะให้อำนาจต่างๆ ในการต่อรองกับลูกค้าลดทอนลงไป โดยในขณะเดียวกันนั้น การทำหน้าที่และการแสดงออกของสาวบาร์เบียร์ของร้านก็สามารถทำได้อย่างเต็มที่ตามไปด้วย ซึ่งลักษณะการใช้พื้นที่ที่ด้านหน้าร้านและด้านนอกร้านรวมถึงการตกแต่งของบาร์เบียร์ทั้ง 2 แห่งในพื้นที่โซนที่ 3 นี้ สะท้อนให้เห็นถึงการแข่งขันและการแสดงออกของตัวบาร์เบียร์ที่ต้องพร้อมจะสนับสนุนการนำเสนอตัวตนและการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของตัวสาวบาร์เบียร์ในการทำงานและการใช้พื้นที่อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

ภาพที่ 4.31 ภาพแสดงการใช้งานพื้นที่ที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านของร้าน Ball Bar ตามคุณลักษณะของพื้นที่แห่งการแข่งขันและตอบสนองการมองเห็น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของพื้นที่แห่งการแข่งขันและการแสดงออกนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยลักษณะทางกายภาพพื้นที่และตัวสถาปัตยกรรมที่มีความเอื้ออำนวย หรืออาจเกิดได้จากข้อจำกัดทางพื้นที่ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้พบว่าตัวเจ้าของบาร์เบียร์และตัวสาวบาร์เบียร์เองนั้นจะมีการใช้เทคนิควิธีต่างๆ เพื่อความเหมาะสมและตอบสนองด้านมุมมองและการมองเห็นที่เกิดขึ้นจากภายนอก อีกทั้งยังต้องสามารถที่จะลดทอนและต่อรองกับแรงกระทำจากอำนาจต่างๆ ที่กระทำโดยโครงสร้างสังคมจากภายนอก หรือตามโครงสร้างสังคมแบบชายเป็นใหญ่ได้อีกด้วย

▪ เทคนิควิธีบนพื้นที่ของการแข่งขันทางสายตา

การเลือกที่จะปิดหรือเปิดการมองเห็นจากภายนอกในส่วนนี้ ผู้วิจัยพบว่าเป็นเทคนิควิธีที่เกิดจากความคิดเจ้าของบาร์เบียร์เป็นหลัก ตัวบาร์เบียร์จึงเปรียบเสมือนภาพตัวแทนของเจ้าของบาร์เบียร์ที่จะถ่ายทอดไปสู่บุคคลต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามุมมองและการมองเห็นจากภายนอกนั้นเกิดขึ้นได้จากการสัญจรที่หลายหลายวิธี ทั้ง รถยนต์ จักรยานยนต์ รถสาธารณะ และการเดินเท้า ซึ่งทั้งหมดต่างมีความเร็วและระดับของมุมมองทางสายตาที่ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นเจ้าของบาร์เบียร์แต่ละแห่งจึงมีวิธีการใช้ช่องว่างประกอบที่แตกต่างกันออกไป เช่น บาร์เบียร์บางแห่งเลือกที่จะวางต้นไม้เพื่อบิบบมมุมมองจากการสัญจรบนถนนที่จะมองเห็นเข้ามาในร้านได้แคบลงหรือบาร์เบียร์บางแห่งก็เลือกใช้ต้นไม้ในการอำพรางการมองเห็นที่เกิดขึ้นจากภายนอกได้จากทุกๆ วิธีการสัญจร หรือการเลือกใช้เคาน์เตอร์บาร์วางอยู่ในตำแหน่งหันหลังให้กับทิศทางการสัญจรบนถนน ซึ่งมีมิติความสูงของเคาน์เตอร์บาร์จะทำให้มุมมองที่เกิดจากการสัญจรจากบนถนนสามารถมองเห็นพื้นที่ส่วนอื่นๆ ภายในร้านทำได้แคบลงกว่าเดิม เป็นต้น

โดยในพื้นที่โซนที่ 1 กรณีของร้าน Easy Corner Bar พบว่ามีวิธีการที่จะสร้างการปิดบังอำพรางมุมมองและการมองเห็นจากภายนอกร้าน โดยเฉพาะกับการควบคุมการมองเห็นที่เกิดจากการสัญจรบนถนนด้วยการจัดวางเฟอร์นิเจอร์บริเวณด้านหน้าร้านและการใช้งานพื้นที่นอกร้านเป็นหลัก ซึ่งเมื่อมีการยืนของสาวบาร์เบียร์อยู่บริเวณพื้นที่ด้านนอกร้านหรือมีผู้ใช้งานเฟอร์นิเจอร์ด้านหน้าร้านแล้ว ระดับความสูงของร่างกายในขณะที่มีการใช้งานพื้นที่ทั้งสองยังจะช่วยบดบังการมองเห็นพื้นที่ภายในร้านได้ ทำให้พื้นที่ภายในของตัวร้านที่มีความลึกและมีพื้นที่ค่อนข้างน้อยเกิดความเป็นส่วนตัวที่เพิ่มมากขึ้น แต่สำหรับร้าน Power Bar พบว่าการที่ตัวอาคารสามารถเปิดพื้นที่ทางด้านข้างได้ เป็นการเปิดมุมมองและการมองเห็นในทางกว้างที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้พื้นที่กิจกรรมอย่างเช่น เคาน์เตอร์บาร์และโต๊ะพูลที่มีความเคลื่อนไหวมากภายในร้านถูกเปิดเผยสู่สายตาคนภายนอก อีกทั้งยังมีการใช้แสงไฟแบบเส้นที่วิ่งอยู่รอบตัวร้าน ซึ่งนำจุดรวมสายตาไปสู่ที่โต๊ะพูลที่อยู่ภายในก็เป็นการเน้นการใช้ภาพตัวแทนของพื้นที่บาร์เบียร์แห่งนี้ที่เน้นกิจกรรมความบันเทิงเป็นหลักและทำให้ตัวร้านดูมีภาพลักษณ์ที่คึกคัก แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้ความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ภายในร้านค่อนข้างน้อย ซึ่งมีการแก้ปัญหาโดยการนำต้นไม้มาบดบังในส่วนหนึ่งของบริเวณชุดโต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่บริเวณพื้นที่แนวระเบียงด้านข้างที่ได้ทำการขยายออกมา ซึ่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคนิคและวิธีการที่เกิดขึ้นทั้ง 2 วิธีข้างต้นนั้น เป็นกระบวนการที่เป็นรูปแบบเฉพาะที่เกิดขึ้นกับบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ในอาคารที่มีพื้นที่ด้านหน้าร้านค่อนข้างจะจำกัดและยังเป็นบริเวณที่มีการเข้าถึงได้ง่ายที่สุด จึงทำให้ถูกจับจ้องจากโครงสร้างทาง

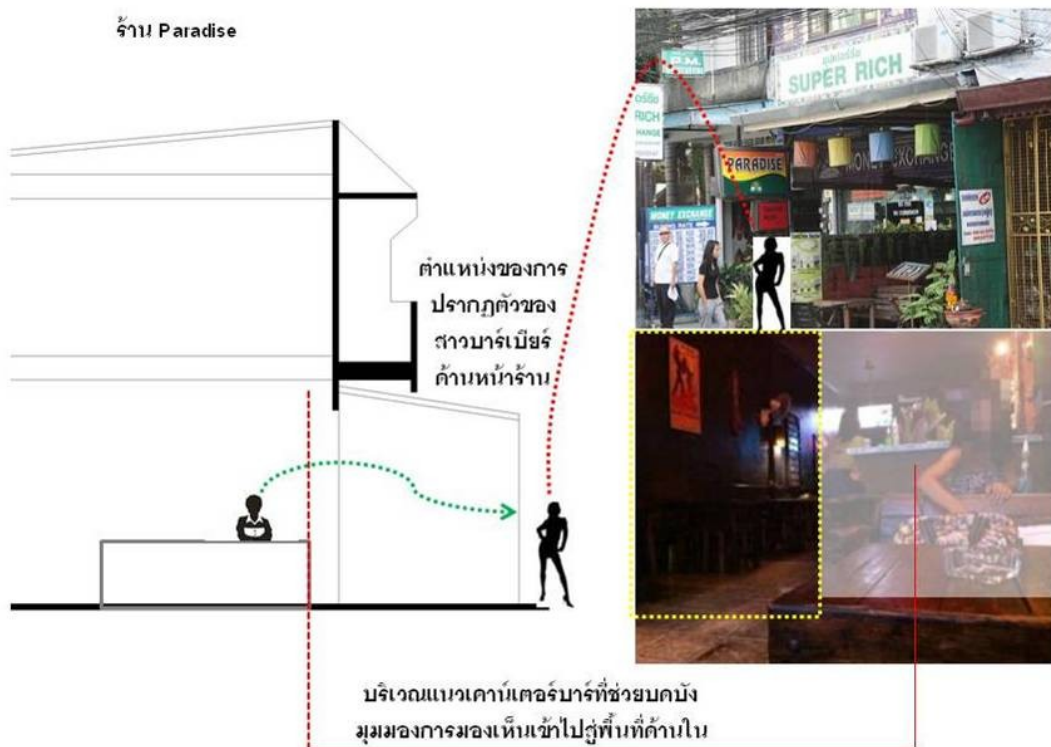
สังคมได้โดยง่าย จึงจะเป็นต้องสร้างวิธีการของการต่อรองกับโครงสร้างสังคมและแรงที่มากกระทำจากภายนอกเพื่อให้เกิดมิติในการมองเห็นที่มีการควบคุมเอาไว้

ภาพที่ 4.32 ลักษณะของการเลือกเปิดเผยหรือปิดบังมุมมองของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 1

เช่นเดียวกันกับบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2 ที่มีการควบคุมการมองเห็นด้วยเช่นกัน แต่เทคนิควิธีที่ใช้นั้นจะเป็นการกำหนดระยะทางสายตาของการมองเห็นให้เกิดขึ้น ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยทางด้านความลึกของตัวอาคารมาเป็นส่วนช่วยด้วย ดังที่พบว่า บาร์เบียร์บางแห่งเลือกที่จะนำเคาน์เตอร์บาร์มาตั้งไว้หน้าร้านติดกับทางเดินเท้า โดยตั้งเคาน์เตอร์บาร์ไว้รับมุมมองของการสัญจรบนถนน และฝั่งตรงข้ามเคาน์เตอร์บาร์ก็จะเป็นชุดโต๊ะและเก้าอี้ทรงสูง ซึ่งผลที่ได้คือจุดหมายตาถูกบังคับให้ไปอยู่ที่ตัวเคาน์เตอร์บาร์แล้ว จึงทำให้ระยะการมองด้วยสายตาจะถูกกำหนดไว้พื้นที่ซึ่งตื้นมาก ทำให้ไม่สามารถมองเห็นเข้าไปข้างในได้ลึกเท่าใดนัก เช่นในกรณีของร้าน Paradise ที่มีมุมมองด้านหน้าร้านที่ค่อนข้างแคบและเสียเปรียบ การเลือกจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในระดับต่ำ ทำให้พื้นที่ด้านหน้าดูไม่ทึบตันและเกิดการกำหนดระยะลึกและตื้นที่เอื้อต่อมุมมองทางสายตา โดยปลายสุดของจุดหมายตาจะอยู่ที่บริเวณเคาน์เตอร์บาร์ซึ่งทำให้พื้นที่ส่วนอื่นๆ ภายในร้านเป็นที่สังเกตได้ยาก อีกทั้งยังมีในส่วนของการเลือกจัดวางพื้นที่ของการนำเสนอตัวตนและการแสดงออกของสาว

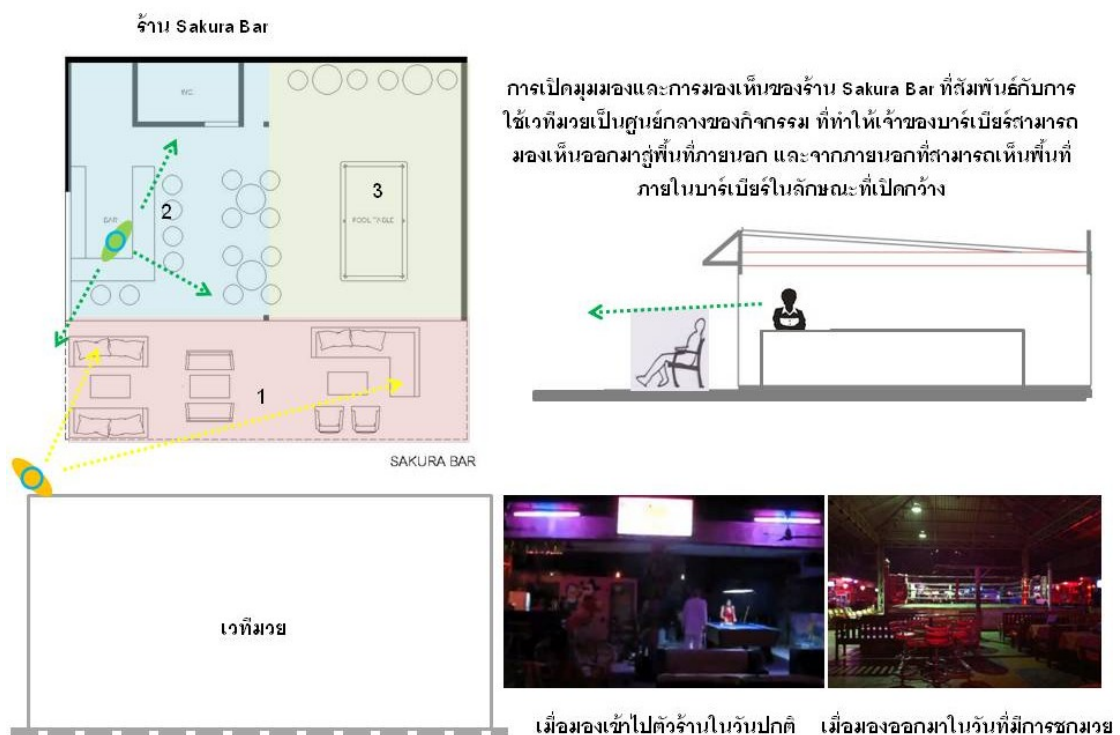
บาร์เบียร์ทางด้านหน้าร้านก็เป็นอีกหนึ่งวิธีการที่ส่งผลให้ตัวสาวบาร์เบียร์ยืนอยู่ในบริเวณที่เด่นที่สุด สามารถสังเกตเห็นได้จากทิศทางของการสัญจรทั้ง 2 ด้าน และดึงดูดความสนใจต่อลูกค้าที่จะเข้ามาใช้บริการ โดยในพื้นที่โซนที่ 2 นี้ จะพบว่ามีความพยายามในการที่จะบังคับการมองเห็นและการรับรู้ที่เกิดขึ้นให้มีแต่เฉพาะในบริเวณพื้นที่ด้านหน้าร้าน อีกทั้งยังมีลักษณะของความพยายามที่จะให้ความหมายใหม่กับการแสดงออกของตัวบาร์เบียร์ และยังมีการเลือกที่จะจำกัดมุมมองและการมองเห็นจากภายนอกด้วยองค์ประกอบต่างๆ ของตัวร้าน ซึ่งเป็นรูปแบบของการต่อรองกับโครงสร้างทางสังคมที่เกิดขึ้นของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2 ที่มีวัดตั้งอยู่ในพื้นที่

ภาพที่ 4.33 ลักษณะของการกำหนดระยะทางสายตากับการมองเห็นพื้นที่ภายในร้าน Paradise

แต่สำหรับบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 นั้น ด้วยลักษณะทางกายภาพของอาคารและจำนวนบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการอยู่มีจำนวนมาก การมองเห็นที่เกิดขึ้นในช่วงบริเวณด้านหน้าร้านจึงเกิดขึ้นภายในระยะเวลาเพียงนิดเดียว การใช้พื้นที่ร่วมกันในส่วนของทางเดินเท้าด้านหน้าจึงเป็นเสมือนพื้นที่ร่วมของการมองเห็นที่เจ้าของบาร์เบียร์จะมีการกำหนดการเกิดมุมมองและการมองเห็นที่เหมาะสมกับการใช้งานพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันออกไป เช่นในกรณีของร้าน Ball Bar พบว่าด้วยตำแหน่งที่ตั้งของร้านที่อยู่ตรงมุม และขนาดของร้านที่ค่อนข้างจะเล็ก จึงมีการใช้วิธีการจัดวางพื้นที่ทางด้านหน้าร้านให้มีลักษณะที่เปิดโล่งและมองเห็นได้ชัดเจน อีกทั้งยังมีการจัดวางผังที่ทำให้โต๊ะแต่ละชุดมีความเชื่อมโยงถึงกัน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการใช้งานชุดโต๊ะและเก้าอี้ด้านหน้าร้านอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดอีกด้วย ภาพรวมที่จะมองเห็นร้าน Ball Bar จึงมีลักษณะของความ

ต่อเนื่องของพื้นที่ทำให้ความรู้สึกเป็นส่วนเดียวกันตั้งแต่ทั้งพื้นที่ด้านนอก พื้นที่ด้านหน้า และพื้นที่ภายในร้าน โดยความต่อเนื่องกันนี้จะอยู่ภายใต้การเฝ้ามองดูของเจ้าของร้านจากตำแหน่งของเคาน์เตอร์บาร์ ภายใต้ผังของทิศทางการสัญจรของร้านที่เป็นเส้นตรง ซึ่งเสมือนกับการใช้งานของพื้นที่ร่วมที่ไม่ได้มีขอบเขตระหว่างพื้นที่ด้านนอกและด้านในร้าน เช่นเดียวกันกับร้าน Sakura Bar ที่ใช้พื้นที่บริเวณด้านหน้าร้านที่ติดกับเวทีมวยเป็นพื้นที่ด้านหน้าร้าน และใช้ความได้เปรียบจาก ความกว้างของห้องที่มีถึง 2 คูหา ในการที่จะเปิดมุมมองทางหน้าร้านให้มีพื้นที่มากที่สุด และเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ที่มีระดับความสูงของการใช้งานในระดับที่ต่ำ เช่น โซฟา เพื่อให้ไม่เกิดการบดบังส่วนต่างๆ ที่อยู่ด้านในของตัวร้านที่มีระดับของความสูงที่มากกว่า โดยการใช้พื้นที่ทั้ง ด้านนอก และด้านหน้าร้านถูกใช้ร่วมกันในลักษณะที่เปิดเผยและตรงไปตรงมาอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.34 ลักษณะของการเปิดมุมมองด้านหน้าเพื่อแข่งขันทางการมองเห็นที่ทำให้สามารถมองเห็นภายในได้อย่างทั่วถึง

การให้ความสำคัญของการใช้เทคนิควิธีที่มีผลต่อด้านมุมมองและการมองเห็นในการที่จะเลือกเปิดเผยหรืออำพรางพื้นที่ของบาร์เบียร์ร้านต่างๆ รวมถึงตำแหน่งของการแสดงออกของสาวบาร์เบียร์นั้นพบว่า เป็นกระบวนการที่ผ่านการวางแผนมาและอาจเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดก็ว่าได้ จึงเห็นได้ว่าบาร์เบียร์แต่ละแห่งนั้นจะมีการใช้วิธีการแตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันก็คือ การสร้างความน่าสนใจและสร้างการดึงดูดใจให้กับลูกค้าได้ โดยที่สามารถสื่อ

ความหมายไปถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างครบถ้วน โดยที่สามารถต่อตรงกับแรงกระทำจากโครงสร้างทางสังคมได้อีกด้วย

- **พื้นที่ของการเปิดเผยหรืออำพรางตัว**

เป็นลักษณะที่พบในพื้นที่โซนที่ 2 ที่น่าจะมีผลมาจากเรื่องของตำแหน่งที่ตั้งที่ใกล้วัดทั้ง 2 แห่ง และด้วยการที่อาคารพาณิชย์ในพื้นที่โซนที่ 2 นี้เป็นอาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ จึงทำให้มีระยะรันจากทางเดินเท้าเป็นระยะที่ค่อนข้างมาก พื้นที่ส่วนนี้จึงจะมีการถูกต่อเติมออกมาเพื่อที่จะใช้ประโยชน์ ซึ่งมีทั้งแบบที่ค่อนข้างจะเปิดโล่งและลักษณะที่ทึบตัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะพบว่าการจัดวางเฟอร์นิเจอร์บริเวณนี้ของบาร์เบียร์หลายๆ แห่ง มีเลือกใช้การเฟอร์นิเจอร์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับร้านอาหารทั้งทางด้านความสูงและรูปแบบ ซึ่งทำให้เมื่อมองจากภายนอกแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกนึกถึงความเป็นบาร์เบียร์แบบต่างๆ ให้น้อยลงไป เมื่อประกอบกับรูปแบบของการใช้แสงสว่าง (แสงและสี) และการใช้พื้นที่ของสาวบาร์เบียร์ในช่วงหัวค่ำ (ช่วงประมาณก่อน 22:00 น.) ของร้านที่มีลักษณะแบบนี้แล้ว จะพบว่าวิธีการที่เจ้าของบาร์เบียร์เลือกใช้ดังกล่าว ช่วยลดทอนแรงต่างๆ ที่เข้ามากระทำกับบาร์เบียร์ได้ส่วนหนึ่ง

ด้วยวิธีการดังกล่าวในเบื้องต้น พบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นความพยายามที่เจ้าของบาร์เบียร์เบียร์จะหาทางหลีกเลี่ยงจากการถูกกดทับด้วยวาทกรรมที่เกิดขึ้นมาจากโครงสร้างทางสังคมที่เป็นกระแสหลัก ซึ่งในส่วนนี้ทำให้พบว่ามีความพยายามสร้างภาพตัวแทนของบาร์เบียร์ในลักษณะของการเป็นร้านอาหาร หรือเป็นการให้ความหมายใหม่ในลักษณะของ “ร้านอาหารกึ่งบาร์” (Bar & Restaurant) ที่สร้างการอำพรางตัวบาร์เบียร์ให้อยู่ภายใต้ความหมายที่ควบคุมไว้ และมีความเสี่ยงต่อแรงกระทำน้อยที่สุด แต่ในขณะเดียวกันนั้นก็ยังมีบาร์เบียร์อีกหลายๆ แห่งที่ไม่ได้มีความพยายามในการที่จะปกปิดและอำพรางตัวจากความเป็นบาร์เบียร์แต่อย่างใด ซึ่งบาร์เบียร์เหล่านั้นก็จะพบว่ามีการเลือกใช้ต่างๆ ออกไปจากวิธีการข้างต้น ดังเช่นที่ร้าน Paradise ที่มีการเลือกใช้วิธีการนำเสนอภาพตัวแทนของตัวร้านที่มีส่วนผสมของความเป็นไทยอยู่อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นความพยายามในการสร้างอำนาจด้วยการใช้วิถีแบบไทยและเป็นการต่อตรงกับภาพลักษณ์ของบาร์เบียร์ที่เกิดความแตกต่างจากรูปแบบของบาร์เบียร์โดยทั่วไปที่มีบรรยากาศและการตกแต่งที่เป็นตะวันตก อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้กับการต่อตรงระหว่างสาวบาร์เบียร์กับลูกค้าภายใต้วิถีทางของการต่อตรงข้ามวัฒนธรรมเกิดขึ้น ซึ่งเป็นการเกิดขึ้นในพื้นที่ของด้านหน้าร้านที่มีร่องรอยของอำนาจที่ต่อเนื่องกับพื้นที่ภายในร้าน

ภาพที่ 4.35 แสดงการเลือกอาหารการแสดงออกในพื้นที่ด้านหน้าของบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2

ในลักษณะใกล้เคียงกับร้านอาหาร

บาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 3 นี้ ได้ใช้ความได้เปรียบในแง่ของตัวที่ตั้งของอาคาร ทั้งการตั้งอยู่ในช่วงท้ายของตัวถนนลอยเคราะห์ที่ทำให้การเข้าถึงทำได้ช้ากว่าพื้นที่โซนอื่นๆ และการที่ตัวอาคารมีลักษณะของการที่บาร์เบียร์จำนวนมากตั้งอยู่รวมกลุ่มกัน จึงทำให้แรงกระทำที่เป็นปัจจัยจากภายนอกมาเข้ามาเป็นบาร์เบียร์ในโซนนี้ได้ยากขึ้น การรวมกลุ่มกันจึงเป็นเสมือนการสร้างพลังในการต่อรองกับภายนอกและรักษาอำนาจในการควบคุมภายในพื้นที่ได้ง่ายขึ้น พื้นที่โซนที่ 3 นี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับพื้นที่โซนที่ 1 และพื้นที่โซนที่ 2 ที่ผ่านมาแล้วจึงพบว่าพื้นที่ที่มีการแข่งขันกันมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง เนื่องจากว่าสภาพพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยากที่สุดจากทั้ง 3 โซนซึ่งทำให้เกิดการมองเห็นได้ยากได้เปิดโอกาสให้ตัวสาวบาร์เบียร์สามารถที่จะแสดงออกด้วยการใช้ภาพตัวแทนต่างๆ ทั้งเพื่อการเชิญชวน การยั่วชวน หรือการเร่งเร้า ซึ่งตรงตามข้อมูลจากงานวิจัยเรื่อง “การนำเสนอความเป็นตัวตนของผู้หญิงบริการในสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่” โดย โสภิดา วิจารณ์เทวัญ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า “ลักษณะที่ตั้งมีนัยยะสำคัญสำหรับผู้หญิงเป็นอย่างมาก ผู้หญิงรับรู้ว่าการทำงานในบาร์เบียร์แถบที่มีการแข่งขันกันมากนั้น ผู้หญิงต้องกล้าแสดงออกและเป็นฝ่ายรุกเข้าหาลูกค้า”⁶ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสนใจและเข้ามาใช้บริการ จึงเป็นผลให้บาร์เบียร์ต่างๆ ในพื้นที่โซนที่ 3 นี้ มีการใช้ทางเดินกลางภายในพื้นที่เพื่อการเชิญชวนลูกค้าและพื้นที่ต่างๆ ในอาคารมวยไทยเซ็นเตอร์นี้จึงเป็นพื้นที่ที่สามารถแสดงออกและนำเสนอตัวตนในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากกว่าบาร์เบียร์ในโซนอื่นๆ อีกด้วย

สรุปจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านที่ตั้งกับการแสดงออกของบาร์เบียร์ในพื้นที่ทั้ง 3 โซน พบว่า วิธีการต่างๆ ที่บาร์เบียร์ในพื้นที่ทั้ง 3 โซนนำมาใช้นั้น ความพยายามในการต่อรองของเจ้าของบาร์เบียร์เบียร์ในฐานะของผู้ที่ต้องเป็นทั้งผู้ที่พยายามควบคุมอำนาจภายใน

⁶ โสภิดา วิจารณ์เทวัญ, การนำเสนอความเป็นตัวตนของผู้หญิงบริการสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่, ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543, หน้า 36

พื้นที่ไว้และในฐานะที่เป็นผู้ที่ต้องต่อรองกับแรงกระทำต่างๆ จากภายนอก ทั้งในแง่ของความเป็น “พื้นที่” ของบาร์เบียร์ที่แต่ละร้านนั้นจะพยายามรักษาความหมายให้คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไป หรือในแง่ของความเป็น “ที่ว่าง” ที่จะสามารถให้ความหมายใหม่ได้ๆ ซึ่งเมื่อนำมาอธิบายตามแนวคิดทฤษฎีที่ว่าด้วยผลผลิตของที่ว่าง (The Production of Space) ของ ฮองรี เลอแฟร์ (Henri Lefebvre) จะพบว่าในกระบวนการของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับพื้นที่ทางสังคมและพื้นที่ทางกายภาพนั้น การใช้ภาพตัวแทน (Representation) ต่างๆ นั้น เจ้าของบาร์เบียร์จะมีการใช้วิธีการต่างๆ ถ่ายทอดไปสู่ของการใช้งานพื้นที่และการตกแต่งบาร์เบียร์ ซึ่งในบทที่ 4 นี้จะกล่าวถึงเฉพาะในส่วนของพื้นที่ด้านหน้าและพื้นที่ภายนอกของตัวร้านที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางกายภาพและภูมิศาสตร์ของที่ตั้งในแต่ละโซน เพื่อให้เห็นว่าปัจจัยต่างๆ ที่ถูกถ่ายทอดไปสู่การใช้งานพื้นที่หรืองานออกแบบต่างๆ ของบาร์เบียร์แต่ละร้านนั้นมีลักษณะและวิธีการอย่างไร

จากการวิเคราะห์รูปแบบของการใช้งานพื้นที่ด้านหน้ากับการมองเห็นจากภายนอกนั้น บาร์เบียร์ทั้ง 5 แห่งนั้นมีการออกแบบมุมมองและการมองเห็นจากภายนอกเอาไว้แล้ว ซึ่งเปรียบเทียบเหมือนการจัดวางไว้ซึ่งอำนาจของเจ้าของบาร์เบียร์และตัวสาวบาร์เบียร์ที่จะต้องอยู่ในสถานะที่เหนือกว่านักท่องเที่ยวที่มองเข้ามาภายในร้าน กล่าวคือมุมมองที่เกิดขึ้นเป็นมุมมองที่ถูกควบคุมโดยตรงจากเจ้าของบาร์เบียร์ ซึ่งสาวบาร์เบียร์ในฐานะของผู้ใช้งานพื้นที่และถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่จะต้องถูกจับจ้องย่อมจะต้องมีวิธีการต่างๆ ที่จะสร้างพื้นที่ส่วนตัวหรืออาจมีการต่อรองพื้นที่ในการทำงานที่จะสร้างให้อำนาจในการควบคุมการมองเห็นและการใช้พื้นที่ที่เจ้าของบาร์เบียร์ออกแบบไว้ถูกถ่ายทอดอำนาจมาให้ที่พวกเธอผ่านการใช้ภาพตัวแทนหรือร่างกายของพวกเธอ เพื่อที่พวกเธอจะสามารถรักษาอำนาจในการต่อรองไว้ที่พวกเธอให้มากที่สุด ซึ่งก็อาจมีบ้างที่ความพยายามในการตอบสนองลูกค้าเพศชายโดยต้องอยู่ภายใต้วิถีคิดแบบชายเป็นใหญ่ ทั้งในแง่ของการใช้พื้นที่ด้านนอกและด้านหน้าร้านที่เอื้อต่อการที่จะเปิดโอกาสให้ตัวลูกค้าสามารถใกล้ชิดสาวบาร์เบียร์แบบถึงเนื้อถึงตัว หรือในแง่ของการตกแต่งบริเวณด้านหน้าร้านที่ตัวลูกค้าสามารถที่จะแสดงออกทางร่างกายกับตัวสาวบาร์เบียร์ตามรูปแบบของการแสดงออกทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงตามแบบวัฒนธรรมชาติตะวันตกอีกด้วย ซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการแสดงออกของตัวสาวบาร์เบียร์และเป็นความสัมพันธ์กับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ทั้ง 3 โซน คือตำแหน่งที่ตั้ง (Location) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโสภิตาที่ว่า

ผู้หญิงได้แบ่งบาร์เบียร์ในฐานะที่เป็นฉากหลังทางสังคมของปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าออกเป็นสองกลุ่มด้วยกัน โดยเกณฑ์ในการแบ่งแยกกลุ่มของบาร์เบียร์ใช้ที่ตั้ง (Location) เป็นตัวแบ่งแยก โดยแยกออกเป็นสองลักษณะดังนี้ ลักษณะแรกบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ในย่านที่มีการแข่งขันกันสูง หมายถึง ที่ตั้งบาร์เบียร์ติดกันหลายแห่ง

อยู่และบาร์เบียร์แต่ละแห่งมีผู้หญิงจำนวนมาก จำเป็นต้องมีการแข่งขันกันในกลุ่มผู้หญิงเพื่อเชิญลูกค้าให้เข้ามาใช้บริการในบาร์ที่ตนทำงานอยู่ บาร์เบียร์ที่อยู่ในข่ายนี้ได้แก่ บาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ในถนนลอยเคราะห์ ส่วนที่ตั้งบาร์เบียร์ในลักษณะที่สอง จะตั้งอยู่ในพื้นที่ในแถบรอบนอก กล่าวคืออยู่ห่างจากถนนลอยเคราะห์อันเป็นสายหลักและมักตั้งอยู่ห่างจากบาร์เบียร์แห่งอื่นๆ⁷

แต่สิ่งที่ผู้วิจัยได้ขยายผลจากประเด็นเรื่องตำแหน่งที่ตั้งของโสกิดา คือ จากลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ทั้ง 3 โซนจะพบว่ามีความแตกต่างกันของการเข้าถึง การมองเห็น และตำแหน่งและการใช้งานของตัว ที่ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการแสดงออกของสาวบาร์เบียร์ที่มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกันที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละโซน ดังนี้

1. การเข้าถึง

พบว่า การเข้าถึงของพื้นที่ทั้ง 3 โซนนั้นมีระดับของความยากและง่ายในการเข้าถึงที่แตกต่างกันมาก โดยสามารถเรียงลำดับการเข้าถึงพื้นที่จากง่ายที่สุดที่พื้นที่โซนที่ 1 รองลงมาที่พื้นที่โซนที่ 2 และยากที่สุดที่พื้นที่โซนที่ 3 ซึ่งการเข้าถึงพื้นที่แต่ละโซนนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านที่แตกต่างกัน โดยจะพบว่า การแสดงออกของตัวสาวบาร์เบียร์ที่จะพบว่ามีมากหรือน้อยนั้นจะมีลักษณะที่แปรผกผันกัน คือ เมื่อเข้าถึงได้ง่ายการแสดงออกก็จะมีน้อย และเมื่อเข้าถึงได้ยากการแสดงออกก็จะมีมากยิ่งขึ้น โดยจะพบว่า การแสดงออกของสาวบาร์เบียร์นั้นอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงจากอัตราส่วนข้างต้นด้วยการใช้เทคนิควิธีของเจ้าของบาร์เบียร์และตัวสาวบาร์เบียร์ในการใช้งานพื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้าน

2. ตำแหน่งและการใช้งานตัวอาคาร

จากลักษณะของตัวอาคารที่มีความแตกต่างกันถึง 3 รูปแบบทำให้พบว่ารูปแบบด้านหน้าและด้านนอกร้านในพื้นที่แต่ละโซนแตกต่างกัน ดังนี้

- อาคารพาณิชย์รุ่นเก่าในพื้นที่โซนที่ 1 มีลักษณะตำแหน่งของการตั้งอยู่ของตัวอาคารที่อยู่ใกล้ชิดกับทางเดินเท้าและตัวถนน พื้นที่ด้านหน้าที่ต่อเนื่องกับพื้นที่ด้านในจึงมีลักษณะที่เป็นการมุมมองที่ค่อนข้างกว้าง จึงทำให้สาวบาร์เบียร์ต้องออกมาใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านในการแสดงออกที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการแสดงออกที่ผ่านลักษณะของการสุ่มเสี่ยงต่อการถูกจับจ้องจากสายตาจากภายนอก ทำให้เจ้าของบาร์เบียร์แต่ละร้านจะมีเทคนิควิธีในการสร้างพื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านที่แตกต่างกัน อันเป็นการท้าทายกับกฎหมายและการเข้าไปใช้พื้นที่สาธารณะอย่างชัดเจน

⁷ โสกิดา วีรกุลทวัญ, การนำเสนอความเป็นตัวตนของหญิงบริการสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่, หน้า

- อาคารพาณิชย์รุ่นใหม่ในพื้นที่โซนที่ 2 ด้วยลักษณะของตัวอาคารที่มีพื้นที่ในแนวลึกและมีระยะห่างระหว่างทางเดินเท่ากับตัวถนนที่ค่อนข้างมาก ส่งผลให้การใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านนั้นเกิดขึ้นในพื้นที่ที่ถูกกำหนดไว้ให้มีความเสี่ยงต่อการถูกกดทับจากโครงสร้างสังคมภายนอกให้ลดน้อยลง โดยลักษณะของการต่อเติมตัวอาคารทางด้านหน้าและการกำหนดจุดหมายตาไว้จึงเป็นเทคนิควิธีของการสร้างพื้นที่ของการแสดงออกของสาวบาร์เบียร์ที่เจ้าของบาร์เบียร์นำมาใช้ตามความเหมาะสมของลักษณะทางกายภาพของตัวอาคาร ซึ่งแสดงออกถึงการยอมรับพระราชบัญญัติควบคุม พ.ศ. 2522 ที่การปลูกสร้างอาคารพาณิชย์ต้องมีระยะถอยร่นจากแนวถนน
- อาคารห้องแถวในพื้นที่โซนที่ 3 การที่ตัวอาคารมีลักษณะปิดที่มีทางเดินกลางร่วมกัน จึงทำให้การใช้งานพื้นที่ด้านหน้าร้านและด้านนอกร้านนั้นถูกกลืนจนกลายเป็นพื้นที่เดียวกัน ซึ่งทำสาวบาร์เบียร์สามารถที่จะแสดงออกได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องใส่ใจกับการถูกจับจ้องและถูกจับผิดจากโครงสร้างทางสังคมที่ไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของการรวมกลุ่มกันของบาร์เบียร์ที่แม้ว่าตัวอาคารจะตั้งอยู่ใกล้วัด แต่ก็สามารถที่จะแสดงออกอย่างท้าทายกับกฎหมายต่างๆ ได้

3. การมองเห็น

เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการถูกจับจ้องของสายตาของการควบคุมและตรวจสอบ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการแสดงออกทางร่างกายของสาวบาร์เบียร์ โดยพบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

- เมื่อมีระดับการมองเห็นที่ค่อนข้างสูงอย่างในพื้นที่โซนที่ 1 บาร์เบียร์ร้านต่างๆ นั้นมีเทคนิควิธีที่นำมาใช้ในการปิดบังมุมมองเพื่อให้เกิดการมองเห็นที่แคบลง เช่น การใช้ต้นไม้ การสร้างแนวเขตร้านจากองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ที่มีระดับความสูงและต่ำต่างกัน ที่สามารถช่วยลดระดับของการมองเห็นพื้นที่ภายในที่น้อยลง ทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวต่อพื้นที่ภายในที่เพิ่มมากขึ้น โดยที่ขณะเดียวกันนั้น ลักษณะของการสร้างขอบเขตพื้นที่ด้านนอกร้านหรือการใช้ความคลุมเครือทางพื้นที่ระหว่างด้านหน้าและด้านนอกร้านก็ได้สร้างกระบวนการของการแสดงออกของตัวสาวบาร์เบียร์ที่มีการต่อรองพื้นที่ที่สามารถท้าทายกับสายตาที่จับจ้องและมองเข้ามาจากคนทั่วไปเป็นจำนวนมากอันเป็นผลมาจากตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ในพื้นที่โซนแรกของถนนลอยเคราะห์
- เมื่อมีระดับการมองเห็นที่ลดน้อยลงอย่างในพื้นที่โซนที่ 2 พบว่าด้วยลักษณะของตัวอาคารที่มีพื้นที่ในแนวลึกค่อนข้างมาก ซึ่งทำให้ไม่สามารถมองเห็นได้ทั้งตัวร้านเพราะเกิดการกำหนดจุดหมายตาของพื้นที่ต่างๆ ภายในร้านเอาไว้ พื้นที่ด้านหน้าร้านที่มีลักษณะเปิดเผยและสามารถมองเห็นได้โดยง่ายจึงถูกใช้เป็นที่ของการป้องกันภัยด้วยการใช้ภาพตัวแทนของการ

แสดงออกเป็นร้านอาหาร ซึ่งเมื่อประกอบกับการมีตำแหน่งที่ตั้งซึ่งอยู่ใกล้วัดแล้ว ทำให้สาวบาร์เบียร์ในพื้นที่โซนที่ 2 มีการแสดงออกที่ไม่ได้ทำทาบกับสายตาที่จับจ้องมองอยู่ จนกระทั่งถึงช่วงเวลาที่แรงเสียดทานจากการถูกจับจ้องลดน้อยลงไปจึงจะมีการเปิดเผยและมีการแสดงออกที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งให้เห็นถึงการเลือกใช้อำนาจของการมองเห็นที่มีผลมาจากปัจจัยทางด้านเวลาเพื่อใช้ในการต่อรองกับเรื่องของระยะห่างระหว่างวัดกับสถานบริการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ

- เมื่อมีระดับการมองเห็นที่ลดน้อยมากที่สุดภายในพื้นที่โซนที่ 3 พบว่าด้วยพลังและอำนาจของการควบคุมที่คอยจับจ้องและจับผิดแทบจะไม่เหลือในพื้นที่แล้ว การมองเห็นที่ได้น้อยลงส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเข้าถึงที่ทำได้ยากหรืออาจกล่าวได้ว่าการมองเห็นจะต้องเกิดขึ้นเฉพาะในจากสายตาที่ต้องการจะเข้าไปมอง ทำให้บาร์เบียร์ส่วนใหญ่ในพื้นที่โซนที่ 3 ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เทคนิควิธีในการที่จะช่วยส่งเสริมการแสดงออกของสาวบาร์เบียร์ที่ทำได้มากอยู่แล้วในพื้นที่ส่วนนี้ จึงพบว่าการใช้พื้นที่ด้านหน้าและด้านนอกร้านรวมถึงการตกแต่งต่างๆ จึงมีการแสดงออกอย่างเต็มที่เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและเป็นที่สะดุดตาต่อผู้พบเห็น

ซึ่งในขณะเดียวกันการแยกลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งบาร์เบียร์ตามงานเขียนของโสภิตาที่กล่าวไว้ถึงเฉพาะของรูปแบบบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ในย่านที่มีการแข่งขันกันสูงไว้ว่า

บาร์เบียร์จะมีโต๊ะตั้งอยู่ริมทาง ผู้หญิงที่ทำงานบาร์เบียร์ย่านนี้มักรวมกลุ่มนั่งอยู่ที่โต๊ะริมทางเดิน เมื่อลูกค้าเดินผ่านก็จะลุกขึ้นทักทาย หรือบางครั้งหากลูกค้าคนใดหน้าตา รูปร่างดี ผู้หญิงมักจะดึงมือให้เข้ามานั่งในร้าน บางครั้งก็ยื่นขว้างเพื่อกันทางไม่ให้ลูกค้าเดินผ่านไปยังบาร์แห่งอื่นๆ พร้อมกับส่งรอยยิ้มและเชิญลูกค้าเข้าไปนั่งดื่ม⁸

จากรายละเอียดของการเชิญชวนลูกค้าในพื้นที่ด้านหน้าร้าน แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกและการใช้พื้นที่ที่เกิดขึ้นทั้งบริเวณด้านหน้าและด้านนอกร้าน ในปัจจุบันนี้กลับพบว่ารูปแบบของการแข่งขันกันของสาวบาร์เบียร์ในการแสดงออกและการเชิญชวนลูกค้าภายใต้ลักษณะของการใช้พื้นที่ด้านหน้าร้านนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับปัจจัยทางด้านตำแหน่งที่ตั้งของบาร์เบียร์ที่มีการแข่งขันสูงเท่านั้น แต่กลับสามารถเกิดขึ้นเหมือนกันในทุกพื้นที่ โดยความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะเป็นผลมาจากเรื่องของช่วงระยะเวลาและเทคนิควิธีที่เจ้าของบาร์เบียร์สร้างเอาไว้ ซึ่งวิธีการต่างๆ ที่เจ้าของบาร์เบียร์นำมาใช้นั้นล้วนแล้วเป็นการจัดการในพื้นที่บาร์เบียร์ ซึ่งในบางครั้งอาจไม่ตรง

⁸ โสภิตา วีรกุลทวัญ, การนำเสนอความเป็นตัวตนของหญิงบริการสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่, หน้า

ความความคาดหวังตามการใช้งานพื้นที่ของสาวบาร์เบียร์ โดยในส่วนนี้จะถูกนำเสนอและขยายผลในบทต่อไป

ในเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยพบว่าลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ทั้ง 3 โซนส่งผลต่อวิธีการต่างๆ ที่เจ้าของบาร์เบียร์นำมาใช้นั้นสอดคล้องกับหลักการในแง่ของการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมต่างๆ มาเป็นส่วนช่วยในการสร้างกระบวนการในการมองเห็นและรับรู้จากภายนอกที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ อาจจะต้องประกอบด้วยปัจจัยอื่นๆ เช่น รูปแบบของการตกแต่งภายใน แสง สี ความชื้นหรือความลึกของมุมมอง เพื่อให้การเลือกที่จะเปิดเผยหรืออำพรางมีความสมบูรณ์แบบเกิดขึ้นมากที่สุด รวมถึงระดับความสูงต่างๆ ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับบาร์เบียร์แต่ละแห่งมีวิธีการตกแต่งและใช้พื้นที่อย่างไรอีกด้วย ในฐานะของการที่บาร์เบียร์เปรียบเสมือนภาพตัวแทนของความชอบที่เจ้าของบาร์เบียร์ใช้แล้วนั้น ความเป็นภาพตัวแทนต่างๆ จึงถูกถ่ายทอดลงไปที่ตัวบาร์เบียร์ เป็นวิธีการของการบริหารและจัดการที่มีความพยายามต่อรองกับแรงกระทำจากภายนอก ในแง่ของการต่อรองที่จะต้องก้าวข้ามขอบเขตของการนำเรื่องเพศและงานบริการออกมาสู่พื้นที่สาธารณะ และอีกด้านหนึ่งที่เป็นแรงในการควบคุมและรักษาอำนาจภายในพื้นที่ที่ไม่ต้องการให้แรงกระทำจากภายนอกเข้ามาจะต้องหรือสร้างแรงกดดันและควบคุมความเป็นไปที่เกิดขึ้นกับรูปแบบของการใช้พื้นที่ภายในบาร์เบียร์ได้

จะเห็นได้ว่าหากนำวิธีการต่างๆ ของการตกแต่งและการใช้งานพื้นที่ของบาร์เบียร์ทั้งในแง่ที่เป็นภาพตัวแทนของตัวเจ้าของบาร์เบียร์และตัวสาวบาร์เบียร์นั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีที่ว่าด้วยปฏิบัติการเชิงที่ว่าง (Spatial Practice) ของ มิเชล เดอ เซอร์โต (Michel de Certeau) ที่ว่าด้วยการเปลี่ยนสถานะระหว่าง “พื้นที่” และ “ที่ว่าง” โดยพิจารณาจากแรงกระทำต่างๆ ทำให้พบว่า ปฏิบัติการต่างๆ ระหว่างกลุ่มคน 3 กลุ่ม คือ เจ้าของบาร์เบียร์ สาวบาร์เบียร์ และลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการนั้น เป็นส่วนผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนและการให้ความหมายใหม่กับบาร์เบียร์ทั้งในแง่ของการใช้งานพื้นที่ การตกแต่ง และการใช้ภาพตัวแทนที่เกิดขึ้น ซึ่งประเด็นที่น่าสนใจคือ แรงกระทำที่เกิดขึ้นกับบาร์เบียร์นั้นสามารถเกิดขึ้นมาได้จากหลายทิศทาง ทั้งจากภาครัฐและภาคสังคมภายนอก ทั้งที่ทำให้เกิดเป็น “ยุทธวิธี” จากความพยายามที่จะรักษาอำนาจและควบคุมจากเจ้าของบาร์เบียร์เบียร์ หรือเกิดเป็น “กลวิธี” ที่เป็นแรงของการต่อรองหรือความพยายามรักษาอำนาจบางส่วนที่เกิดขึ้นของตัวสาวบาร์เบียร์ที่จะกล่าวและอธิบายต่อไปในบทต่อไป ซึ่งแรงในการควบคุมและแรงในการปลดปล่อยที่เกิดขึ้น ได้สร้างให้เกิดรูปแบบของบาร์เบียร์ตามแบบย่านถนนลอยเคราะห์ที่มีลักษณะของบาร์เบียร์ที่มีรูปแบบเป็นบาร์เปิด มีการแสดงออกและการนำเสนอตัวตนที่มองเห็นและเข้าถึงได้ โดยเป็นการแสดงออกที่อยู่บนพื้นฐานของการต่อรองทางอัตลักษณ์กับพื้นที่และที่ว่างที่เกิดขึ้น ซึ่งในส่วนขยายเพิ่มเติมในส่วนนี้จะต้องอาศัยข้อมูลของปรากฏการณ์

และปฏิบัติการในพื้นที่ต่างๆ เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์รูปแบบและลักษณะของพื้นที่และที่ว่างทางสถาปัตยกรรมของบาร์เบียร์ในย่านถนนลอยเคราะห์ที่มีรูปแบบตามการต่อช่องทางอัตลักษณ์ของสาวบาร์เบียร์ในส่วนของบทต่อไป

กล่าวโดยสรุปในบทที่ 4 ที่เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างพื้นที่ทางกายภาพและภูมิศาสตร์ของย่านถนนลอยเคราะห์ กับการใช้พื้นที่ด้านนอกร้านและพื้นที่ด้านหน้าร้าน กระบวนการของการใช้งานทั้งหลายรูปแบบที่ได้พบในพื้นที่แต่ละโซนนั้นเป็นความพยายามที่เจ้าของบาร์เบียร์เรียนรู้ที่จะกำหนดสร้างความหมายและใช้ภาพตัวแทนแบบใดแบบหนึ่งเข้าไป ซึ่งจากบาร์เบียร์ทั้ง 5 แห่งที่ได้ทำการเก็บข้อมูลมานั้น การใช้งานจะเกิดขึ้นเฉพาะที่บริเวณชั้นหนึ่งด้านหน้าอาคาร จึงทำให้ไม่พบว่าการตกแต่งหรือมีความพยายามในการสร้างรูปแบบใดๆ ให้เกิดขึ้นที่บริเวณอาคารชั้นบนขึ้นไป และด้วยลักษณะของความเป็นบาร์เบียร์ที่โดยแท้จริงแล้วก็จะมีลักษณะที่เป็นพื้นที่เปิด คือ มีการเปิดโล่งทางด้านหน้าและสามารถมองเห็นได้จากภายนอก เพราะฉะนั้นแล้วการที่พบว่ามีความพยายามในการที่จะจำกัดมุมมองและการมองเห็น หรือการพยายามปิดบังอำพรางด้วยวิธีอะไรก็แล้วแต่ นั้น ผู้วิจัยเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นไปตามสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็น “กลวิธี” ที่เจ้าของบาร์เบียร์เลือกที่จะนำมาใช้ต่อรองกับแรงกระทำต่างๆ จากภายนอก จึงนำไปสู่ลักษณะของรูปด้านอาคารที่เกิดขึ้นจะมีความแตกต่างกันเฉพาะที่บริเวณชั้นล่างเท่านั้น ซึ่งลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่าบาร์เบียร์ในพื้นที่ถนนลอยเคราะห์นั้น เป็นบาร์เบียร์ที่มีลักษณะของการเปิดเผยและต่อรอง โดยแต่ละร้านนั้นจะเลือกที่จะสร้างกระบวนการของการมองเห็นและการรับรู้จากภายนอกภายใต้ลักษณะของการใช้พื้นที่และการตกแต่งที่มีความเคลื่อนไหว โดยสามารถที่จะสื่อความหมายไปสู่ตัวนักท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานของความต้องการที่จะเข้ามาในพื้นที่บาร์เบียร์เพื่อที่จะซึมซับประสบการณ์และเก็บเกี่ยวความสุขกลับไป หรือสามารถที่จะต่อต้านและต่อรองกับสายตาของบุคคลภายนอกหรือบุคคลทั่วไปที่อาจมีการจับจ้องและการจับผิดได้อีกด้วย